

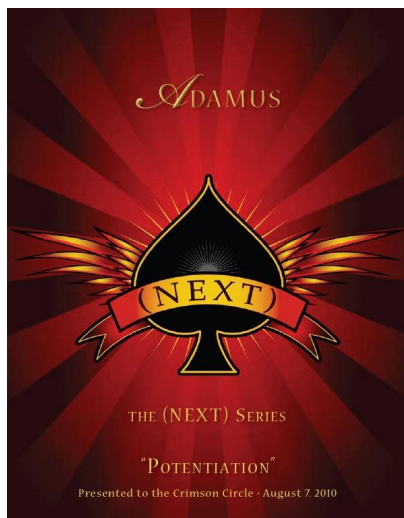
Adamus 9. Shoud - 2011. április

KILENCEDIK SHOUD: „Ki-Hak 2.”

ADAMUS üzenete Geoffrey Hoppe közvetítésével

Fogadjátok szeretettel Adamus Következő (NEXT) sorozat kilencedik Shoudjának magyar fordítását, mely élőben 2011. április 2-án éjjel hangzott el az amerikai Colorado Államban.

KÖVETKEZŐ (NEXT) SOROZAT

2011. április 2-án éjjel került átadásra a Bíbor Körnek.

www.crimsoncircle.com

ADAMUS: Vagyok, Aki Vagyok - a Szuverén Birodalom Adamusa.

Ebben a tökéletes világban és ebben a tökéletes univerzumban örömömre szolgál ma itt lenni az összes spirituális kalózzal. - Arrh!Arrh! (a közönség visszaválaszol: - Arrh!Arrh!) Akkor most szellentetek vagy kommentáljátok?! (nevetés)

Vegyetek egy mély lélegzetet, de ha éppen a gázokat engeditek ki, akkor inkább ne! Vegyetek egy mély lélegzetet drága Shaumbra! Öröm itt lenni veletek és örülök, hogy végre képesek vagytok ezen az egészen nevetni. Szegény Tóbiásnak sok éven át úgy kellett veletek lennie, hogy alig-alig bírtatok nagy ritkán egy-

egy mosolyt erőltetni az arcotokra.(nevetés) De végre már képesek vagyunk nevetni ezen!

Igen, tényleg vannak kemény napok, de ezeknek nem kell *rossznak* lenniük. Szeretitek a jó kis kihívásokat, nem igaz?

EDITH: Abszolút.

ADAMUS: Abszolút és ezért is vagytok itt. Még több kihívást akartok?

EDITH: Persze, miért is ne.

ADAMUS: Miért is ne? Jaj, ne mondj ilyet! (Adamus nevet) Vagy ha mégis, akkor csak a magad nevében beszélj!

Ahogy ezt korábban megbeszéltétek, pontosan tudjátok miféle időkben éltek. Efelől szemernyi kétségeteknek sem kellene lennetek. És ennek egy szikrányi félelemmel sem kellene eltöltenie benneteket! Ez a mosoly ideje, élvezzétek! Itt az ideje, hogy belemenjétek abba a kihívásba! Itt az ideje, hogy a belsejében éljétek! Ez nem azért van ott, hogy maga alá temessen benneteket. Hanem azért, hogy belülrre vigyen titeket!

Sem a világban történő események, sem pedig a saját életedben bekövetkező események sem azért vannak, hogy elpusztítsanak vagy összezúzzanak. Hanem azért, hogy téged szolgáljanak. Az energia a Mestert szolgálja. Elhiszed ezt? (egy páran „igen”-nel felelnek) Tényleg? Jó. Az energia a Mestert szolgálja. És ti éppenséggel magas energia időszakban éltek. Bámulatos idők ezek! Olyan szomorú lenne, ha kiblokkolnátok magatokat ebből az időszakból, ha úgy tennétek, mintha mindezek a dolgok meg sem történnének, ha a föld alá bújnátok, amit valamikor régen Atlantisz korszakában megtettetek - és nem ízlelgetnétek ezeket az időket.

Érzékinek lenni

Tudjátok az emberek, az angyalok - és kifejezetten az ember angyalok nagyon is érzéki lények. Tudtad ezt az angyalokról? Nagyon is érzékiek. Talán nem gondolnátok, hogy az angyalok érzékiek, pedig nagyon is azok.

Namost, azért, mert az „érzéki” szót használom, az nem feltétlenül jelent egyet a szexivel, bár néhányan, akik pink kalapot viselnek, igen is szexisek.(nevetés) De nem, az érzéki azt jelenti, hogy az angyalok *szeretnek* érezni, tapasztalni és részt venni az életben. Szeretnek teremteni, alkotni, majd pedig gyönyörködni, élvezkedni a teremteseikben és olykor pedig harcolnak a teremteseikbe való ki és bejutásért. De mindez érzéki. Az angyalok imádják a színeket, a hangot és az érzést. Az angyalok imádják a zenét, kifejezetten az emberi zenét, mert az nagyon is érzéki. Semmi baj sincs azzal, hogy valaki érzéki. Ne keverjétek ezt össze azzal, ha valaki csak szexuális, bár egy páran már azt is elfelejtették, hogy az milyen - sajnálom, de ezt kell, hogy mondjam. Nem - az érzékiség magának az Életnek a megtestesítése és a megtapasztalása. (valakit hátba vereget) Na, ez aztán érzéki volt, nem igaz? Ez egy érzés. Mit tettél a lábaddal? (valakinek a sérült térdére utal ezzel), na egyféleképpen ez is érzéki, bár elég örült módon...(nevetés)

Tudjátok, az angyalokban él egy mély vágy, hogy érzékiek legyenek, hogy magukon belül legyenek és átérezzék a tapasztalást. Az emberek pedig ezt megpróbálták elválni, eltüntetni. Az ember angyalok megpróbálták ezt eltüntetni. Hogy miért? Nos, talán azért, mert függővé váltak tőle, vagy pedig túlságosan magukkal ragadták őket. De amikor eljutsz erre a pontra az utazásod során, akkor vehetsz egy mély lélegzetet! Az ahmyo, a kegyelem állapotában soha többé nem kell amiatt aggódnod, hogy a tapasztalások és az érzések, a napi tevékenységek, az étkezés, a tánc, a szex vagy a szenvedély majd lesújt vagy magával ragad téged.

Tudjátok, az emberek valahogy...elvágták vagy lekorlátozták az áramlást, mert azt hitték, hogy az rossz, helytelen. Azt *mondták* nekik, hogy az rossz. Belementek az agyukba és azt mondták: „*Többé nem ehettek ételt, csakis azokat, amiket ki nem állhatok. Nem élvezhetek egy pohár bort, mert valamikor a múltban piáltam.*” De most már nem leszel piás. „*Tényleg nem élvezhetem szexuális részemem, mert az apácák arra tanítottak, hogy az tisztátalan és rossz dolog és ha megteszem, akkor a kezemen ki fog nőni a szőr.*” Ez vicces volt. (nevetés) Tényleg vicces. Ezért aztán az emberek elvágták ezeket a részeit. De ahogy most újrakapcsolódsz magadhoz és visszatérsz Lényed gyökereihez, akkor újra megengeded magadnak, hogy angyal legyél, hogy érzéki legyél. Ez rendjén való. Megteheted. Ami azt jelenti, hogy élvezed, ízlelgeted az életet. Igen.

Akkor erre most vegyetek egy mély lélegzetet ti érzéki kalózok! (a közönség válasza: Arrh!-Arrh!) Arrh! Lényegében ez sokkal inkább úgy hangzik, hogy a-a-a-rh (szexi hangon mondja, a közönség pedig nevet) Ilyen egy érzéki kalóz. A-a-a-rh. Tudjátok így mondani? (a közönség válasza: „A-a-a-rh!) Ó, nem. Legyen szexi! Ma szexit akarok! (a közönség megismétli) Pont úgy hangzik, mint egy viharvert autó lapos kereke. (nevetés) Próbáljuk együtt! Mutatok egy példát. Linda megtennéd, hogy megmutatod, hogy kell ezt mondani?

LINDA: A-a-a-rh. (szinte dorombolva ejti ki)

ADAMUS: Á!Á! (a közönség egyetértően tapsol) Oké, ti is ki tudjátok így mondani? (A közönség megismétli: Á-á-á-rh) Még mindig visszafogjátok magatokat. Olyanok vagytok, mint akik azt mondják: „*Nem lehetek túl érzéki, mert akkor túlságosan szexuális vagy túlságosan emberi leszek.*” Természetesen a legtöbben megpróbáltok lelépni erről az átkozott bolygóról és azt hiszitek, ha túl érzékiek vagytok, akkor újra be fogtok ide ragadni. Akkor függővé váltok majd tőle. Ezért aztán az érzékiségeteket az abszolút minimumon tartjátok. És ez bizony nem tesz jót nektek. Egyáltalán nem. Nem, és ez igazából csak összeszűkíti, megfeszíti az energiátokat. A záróizmaitokat. (nevetés) És akkor ez egyszerűen már nem jó érzés...

Remélem egyikőtök meg fogja írni azt a könyvet, útmutatót, aminek az lesz a címe, hogy: „*A bolygó elhagyásának a módja azok számára, akik tényleg ki akarnak lépni innen.*” Ez meglehetősen rövid útmutató lesz. Annyira rövid, hogy mindössze egy fejezetből fog állni és abban sem lesz túl sok szó, csak annyi - merülj bele! Abszolút merítkezz meg benne!

Nem egy hegytetőn ücsörögve meditálva lehet ezt megtenni. Ezt már megtették - és látjátok, még mindig itt vagytok. (nevetés) Nem vetitek bele magatokat az újabbnál újabb gyakorlatokba, praktikákba, nem imádkoztok, nem hódoltok a kristályok előtt és semmi ilyesmit sem tesztek. Ezt már mind megtették. Nem zárjátok el magatokat egy kolostorban. Már azt is megtették. Nem üldögéltek egy szigeten egyedül 62 éven keresztül azt gondolva, hogy így fogjátok megtalálni Istent. Nem, nem ezt teszitek. Nem ezt. Hanem belevetitek magatokat az Életbe.

A múltban már mindezeket a dolgokat megtették. Kivétel nélkül mindannyian éltetek már kolostorokban. Zárdákban. Egyedül jártátok a spirituális zarándok utakat és szenvedésre és fegyelemre ítéltétek magatokat. Tudjátok mi a fegyelem? (valaki beszél: Makyo) Makyo - köszönöm. Elme makyo. Elme makyo. A fegyelem leszorítja az energiákat. Ezt mókás megtanulni, de ha egyszer megtanultad, engedd is el! A fegyelem annak a módja, hogy keresztre feszítsd magad egy kis szenvedéssel. Már mindezt megtették. Vannak mások, akik éppen most teszik ezt meg.

Voltatok már energia őrzők a múlt folyamán. Valaha nagy büszkeséggel töltött ez el benneteket, egészen addig, amíg Tóbiás azt nem mondta, hogy: „*Engedd ezt el!*” Mindenféle dolgoknak voltatok az energia őrzői. És tudjátok az energia őrzők egy célt szolgáltak. Ők őrizték a mag energiákat Lemúriából, Atlantiszból és a Csillag családokból. Mindezt érintetlenül megőrizték annak érdekében, hogy ne vesszen ki az emberi tudatból. De ez rengeteg sok munkával járt. És ti már hosszú-hosszú ideje őriztétek azokat az energiákat. Még ma is képesek vagytok beleragadni az energia őrzés megszokásának az energiájába. De erre már semmi szükségetek.

És azt mondjátok nekem: „*Nos, ha nem őrzöm tovább az energiát a delfinek és bálnák számára, akkor ki fogja ezt megtenni?*” Nos, sokan mások. Ha nem vettétek volna észre, sok újonnan érkező van itt. Egy darabig ők is energia őrzők lesznek, de nem olyan sokáig, mint ahogy ti tettétek. (szünet, amíg megcseréli az innivalóját) Meg fogják tanulni, hogyan kell ezt tényleg fenntartani és kezelni, ugyanakkor pedig képesek lesznek közben energiát mozgatni is.

LINDA: Cauldre-val dülőre kellene jutnotok az innivalóitok tekintetében!

ADAMUS: Ó igen. Én sokkal jobban szeretnék kávét inni tejszínnel, cukor nélkül.

LINDA: Máris hozom.

ADAMUS: Igen, köszönöm. (nevetés)

LINDA: Hadd szolgáljalak! (elme egy kávéért)

ADAMUS: ÉN AZT PARANCSOLOM, HOGY SZOLGÁLJ ENGEM! (a közönség egyetértése jeléül tapsol) Linda annyira édes. Olyan édes. Nem érdekel, mint mond róla Cauldre, de ő is édesnek tartja! (nevetés) Nagyon, nagyon édes.

Tehát, drága Shaumbra, most mozgatni kell az energiákat. Egy teljesen másik helyen vagytok. Egy teljesen más tudatosságban vagytok. Már túlléptetek a régin. Ti már érzéki kalózok vagytok. Milyen nagyszerű cím! Most már mozgatjátok az energiát.

Apropó, a mozgatás nem a nyomást és az erőltetést jelenti! A mozgatás azt jelenti, hogy meglovagolod azt a hullámot, amit lényegében te teremtettél - azt a tudat vagy változás hullámot, amit te magad teremtettél meg. Már megteremtetted. Olyan ez, mint egy hatalmas hullám, te pedig éppen a tetején szörfölsz. Miért is ne, hiszen érzéki lényként érezni akarod és meg akarod tapasztalni, milyen is volt a részévé válni annak, amit már megteremtettél. Ne gondolkozz ezen túl sokat, mert akkor nagyon össze fogod magad zavarni. Csak érezz ebbe bele!

Á! (megérkezett a kávéja) És sütitet is kérek. (nevetés)

LINDA: Szívesen. (elmegy sütikért)

ADAMUS: (kortyol egyet)Á! Ez érzéki! Az ételt, az italt, amit a szádba teszel, legalább élvezd! Tényleg. És ne menekülj előle! Tóbiás már beszélt nektek erről és én ezt megismétlem, mert mi néha elámulunk azon, hogy spirituális lényekként, spirituális tanítókként még mindig elvágjátok magatokat az élettől, mert félték tőle. „*A hírekben mondták, hogy a kávé egészségtelen!*” Ugyan már! Semmi sincs, ami tényleg ártana neked. Semmi - kivéve saját magadat! (nevetés) Ez egy közhely. Látni akarom ezt egy poszteren kiírva! Hogy miért? Mert annyira elálljátok a saját utatokat, hogy aztán meg minket hívogattok a spirituális Skype-otokon és azon siránkoztok, hogy mi folyik az életetekben. Tehát drága Shaumbra, ha már megeszed, akkor élvezd is! Ha már megteszed, akkor szeresd azt, amit megteszel! Ha továbbra is itt leszel, akkor tapasztald meg az életet! Ez a bolygóról való lelépés útja! Ez egyfajta irónia, mert abban a pillanatban, ahogy tényleg megtanulod élvezni ezt a bolygót, akkor...á, igen! (Linda hoz neki egy tál sütit) Abban a pillanatban, ahogy megtanulod igazán élvezni...mmm...mmm...mmm...mmm...mmm (nevetés, ahogy élvezzi a süti evést)

Vannak olyan angyalok, akik még sohasem jártak a Földön és akik élnek-halnak azért, hogy itt élhessenek a Földön, akik bármit megadnának ezért, még a szemfogukat is odaadnák érte...bár fogalmuk sincs róla, hogy mi is az - de a bal szárnyukat is odaadnák (nevetés) azért, hogy megtehessek azt, amit Cauldre éppen most tesz. (még egyet beleharap a sütibe) És néhányan ennek ellenálltok, harcoltok velem, ellökitek magatoktól és mindenféle kifogásokkal álltok elő: „*Ez annyira jó, hogy nem is nekem való. Vagy ha ez ennyire jó, akkor biztosan rossz. Ha ez érzéki, akkor nekem ezt ki kell elemeznem, unalmassá kell tennem. Úgy értem csak unalmas, unalmas, unalmas.*”

Ha itt akartok lenni, akkor tegyétek meg! Ezért mondom azt is, hogy öltözzetek fel, érezzétek jól magatokat, játsszatok! És rá fogtok döbbsenni, hogy mennyire análishan visszafogottak vagytok - ezek Cauldre szavai, nem az enyéme - vagyis hogy mennyire kényszeres kontrollálók voltatok. (felveszi valakinek a kalapját) És szórakoztatok! Viselj egy pink cowboy kalapot, miközben csatornázol. Miért is ne, Cauldre? Hagyd abba a bújkálást! Gyere elő! Igen, lehet fotózni, amit majd sokan megnéznek és azt mondják: „*Ő lenne egy spirituális tanító?*” Abszolút! Igen. Bassza meg! (nagy nevetés és taps) Igen! Igen!

Tehát...(Adamus kuncog)...ez ennyire könnyű. Ennyire könnyű. Az összes tanulás és minden más...tényleg nagyon örülök, hogy ki lett adva ez a könyv és lesznek még ehhez hasonlók. („*A Kib*szott Spiritualitás*” c. könyvre hivatkozik, amiről a Shoud előtti Bevezető részben esett szó - <http://thefuckitway.com/>) „Az érzéki angyal” - micsoda nagyszerű könyv cím lehet. Igen, mmm, igen. Vagy: „*Hogyan távozz el erről a Bolygóról egyetlen nagy nevetéssel. Hogyan mosolyogj.*” Észrevettétek már, hogy a spirituális keresők nem szoktak mosolyogni? A mosolyt rossznak tartják. Ha mosolygok, akkor még túlságosan élvezem az életet és akkor a rossz jelet küldöm ki: „*Baromira jól érzem itt magam!*” Na így tudtok innen eltávozni.

És az irónia ebben Edit az, hogy ha egyszer ezt tényleg megteszed és újra érzékivé válsz, akkor - és ez az irónia - akkor majd maradni akarsz. Á, á, aha. Azt mondd most: „*De nem, én el akarok innen menni, ezért ez egy rejtvénybe fog zárni.*” Nem, egyáltalán nem így van, mert van a Felemelkedett Mestereknek egy új osztálya, akik visszatérnek ide. Ezt kissé nehéz elmagyarázni, de tudjátok, felemelkednek és nem kell ide visszatérniük, de pont ez az, ami megengedi nekik, hogy visszatérjenek és visszatérnek és soha többé nem fognak beragadni. Visszatérnek ide - ahogy Tóbiás is visszatért - de nem azért, mert meg kellene menteni a világot, vagy mert hatalmas bölcsességet hoz be ide - amit egyébként meg fog tenni - hanem mert annyira feszült és aggodalmaskodó volt itt sok időn át és ezt most zsidó módon értem. (nevetés) Bizony, rengeteg sok időn át.

Életről életre mindig csak ugyanazt az egy átkozott könyvet tanulmányozta - nem a „Baszd meg!”

könyvet - hanem azt a másikat - és megpróbálta betartani az ott leírt szabályokat. Tudjátok - biztos akarok benne lenni, hogy ezt most nem hallja - de még arról is meg voltak a szabályai, hogy mikor szexelhet, hogyan szexelhet és hogy milyen mértékig élvezheti a szexet. (valaki beszél: Nahát!) Te ne „nahát”-ozz itt nekem, hiszen tőled is pont ugyanezt hallom! Olyan rengeteg szabálya volt annak kapcsán, hogy mit lehet a hét meghatározott napjain és így tovább. Ez nem az élet élvezete. Ez nem spirituális létezés. Ez az érzékiség ellenpólusa.

Az angyalok természetükből fakadóan nagyon is érzékenyek. Ezért is akarnak ide eljönni. Ezért is akarják a ti helyeteket. Ez tényleg vicces volt. Ha angyalként megpróbálsz idejutni, az rettenetesen vicces. Mert néha nem is értik, hogy miért vesztegeted, miért fecsérled el a becses, nagyrabecsült pillanataidat és a becses lélegzetedet mindezekkel a szabályokkal, szabályozásokkal és minden egyébvel. Ők csak érzékenyek akarnak lenni. Tudják, hogy végeredményben senki sem ragad be igazán ide. Csak úgy érzed, mintha beragadnál. Végeredményben nem létezik halál. Csak halálnak érzed, amíg végül tényleg meghalsz, majd visszatérsz a túloldalra és emlékszel milyen is volt érzékinek lenni és azt kívánod, bárcsak sosem élted volna meg a halálotat itt a Földön. (valaki felnevet) Ne gondolkozzatok ezen túl sokáig!

Tehát kivétel nélkül mindannyiótokat arra bátorítalak az élő felmelkedési folyamatotok részeként - továbbá mások spirituális tanítójaként és Szabványaként - hogy éljetez érzékien. Éljetez kivételesen - ahogy ezt Aandrah mondaná. Néha beugrok a tanfolyamaitokra. Remélem nem bánjátok! (Aandrah mondja: nem fizetsz) Igen - és a legjobb napokon ...nem nem fizetek. (nevetés) Igazából mégis, így vagy úgy. De a legjobb napokon Ohamah és Adamus együtt van és remekül szórakozunk. Szóval időnként beugrok, miközben Aandrah és On - Norma és Garret - tényleg arra próbálják rávenni az embereket, hogy éljenek kivételesen! Kivételesen! Linda és Cauldre azt mondják nekem, hogy ezek az összejövetelek kezdenek kissé kivételesek lenni, nem felelnek meg a norma szerinti spirituális összejöveteleknek. Hála Istennek, bassza meg! (nevetés) Ezt mind ki lehet mondani egyetlen egy mondatban!

Akkor játssz...akkor most érezzük jól magunkat! Azt akartam mondani, hogy játsszunk egy játékot, de a pokolba is, ez az egész egy játék, nem igaz?

A tér-idő valóságán túl

Én ide a jövőből érkezem. Nem egy lineáris jövőből, nem egy idővonalon lévő jövőből. Én már jó ideje felemelkedtem és lényegében az történt, hogy nem tértem vissza ide emberi inkarnációra fizikai alakot öltve, nem mentem keresztül egy újjászületési folyamaton és ezért a hajlandó és elfogadó - Cauldre most kijavít engem - szóval együtt dolgozom azokkal a létezőkkel, akik hajlandóak és elfogadóak arra, hogy visszahozzanak egy potenciált. Úgyis mondhatjuk, hogy ahogy felemelkedtem, szétszórtam mindezeket a potenciálokat odakint, amit ti a jövőtöknek neveztek. Mindenhova szétszéledtek. Rajta van a nevetek. Nem bárkinek a neve áll rajtuk - habár, mások is beletapinthatnak. Hanem a mi kapcsolatunk lett azokba beleírva.

Tehát szétszórtam ezeket odakint és azt mondtam, hogy rajtatok múlik, hogy kiválasszátok, mely potenciálokat akarjátok magatoknak közülük, ahogy előre haladtok lineáris idővonalatokon. Mert még mindig nagyon is abban a pillanatról-pillanatra, hónapról-hónapra, évről-évre haladó időkeretben vagytok. Lassan megtanuljátok ezt elengedni, de még mindig abban az időkeretben vagytok. Ezért most találoztok azokkal a szétszórt potenciálokkal, amiket otthagytam.

Nos, ezek nagyon is valóságok. A potenciálok nem energiák. A potenciálok apró kis tudat pöttyök. Apró kis tudat gyöngyök, amik mind odakint úszkálnak. Amikor az emberek által, általatok aktiválásra kerülnek, a tiszta és tudatos felismerés által, akkor azok a potenciálok energiát vonzanak magukhoz, majd életre keltik azt az energiát, mintha egy gyönyörűséges tudatgömb most átrétegződne nagyon energikus dinamikával, amit aztán meg lehet tapasztalni vagy manifesztálni

lehet itt a Földön.

Egy pillanatra most érzéki leszek. Köszönöm. (iszik egy kortyot) Á! Nem ez volt az, hanem ez!
(Adamus megcsókolja Lindát)

LINDA: Még, baby!

ADAMUS: Á! (nagy nevetés, ahogy Adamus megcsókolja Garret-et)

Tehát úgy is mondhatjuk, hogy ma a jövőből érkezem közétek és ebben a Most Pillanatában találkozunk, ahol ti tartózkodtok, mivel előhívtátok ezt a potenciált - aktiváltátok ezt a potenciált - hogy miről is fogunk ma beszélgetni, mi is a mai nap esszenciája. A mai nap nem pusztán arról szól, hogy hogyan vezettél ide, hogy mennyire fáj most a hátad vagy a feneked, amiről éppen gondolkozol - ezek mind elterelések. A potenciál annak esszenciáját képezte, hogy mit fogunk ma itt csinálni.

Tehát úgyis mondhatjuk, hogy a jövőből érkeztem és a Most pillanatában találkozom veletek. De most arra kélek titeket, hogy változtassunk ezen egy pillanatra! Először is arra kérlek titeket, hogy vegyetek egy mély lélegzetet és lazuljatok el, vagy könnyítsetek az élet idővonal alapú tapasztalásán. Ez azt jelenti, hogy hajlamosak vagytok megtapasztalni a mai napot, majd utána a holnapot, ezt követően pedig a holnapután. Az egyik gyökér kapcsolatotok a valósággal - a ti valóságotokkal - az idő. Az idő egyáltalán nem létezik. Ugyanakkor viszont a tapasztalás fejlődése létezik.

Vannak, akik azt állítják, hogy minden egyszerre, egymással egy időben történik. Ez vitatható és tényleg nem igazán számít, de amit mondhatok az az, hogy az angyali lények nem hordanak órát, nekik nem kell az órát lesniük. Ők a tapasztalás kibontakozásával vagy feltárulásával bírnak. És vannak hatalmas és óriási tapasztalások, amik egy igen dinamikus módon hajlamosak kiterjedni vagy kibontakozni. Aztán vannak kis tapasztalások is, de mindezek azok, amik megteremtik a kibontakozást vagy a kivirágzást. És lényegében képesek visszatekinteni - ami nem a legjobb szó erre, de nincs helyette másik - képesek belenézni a tapasztalásuk kibontakozásába. Ez ad nekik rálátást arra, amit ti múltnak neveztek - ami igazából nem a múlt, hanem a tapasztalás kibontakozása - ez segít nekik meghatározni azokat a potenciálokat, amiket választani akarnak a következő tapasztalásuként. Ha! (Adamus mélyet sóhajt)

Oké, és most jön az, ahogy ehhez ti viszonyultok, ahogy ezt ti teszitek. Korlátolt tapasztalásaitok vannak és amikor visszanéztek a múltba, azt mondjátok: „*Ez történt 10 évvel ezelőtt, ez történt 30 évvel ezelőtt azon a bizonyos napon.*” Megjelölitek az utatokat az időben. Apró jelöléseket tesztek az idő alapú fejlődésekre. Ez nagyon, rettenetesen lineáris, roppant korlátolt. Akkor most egy pillanatra lazulj el...lazítsd el az időről alkotott felfogásodat - az idő alapú tapasztalásaidat.

Hogyan tedd ezt meg? Vegyél egy mély lélegzetet! Ez a természetes. Ami természetellenes az az, hogy az időben élsz, na ez roppantul természetellenes. Ezen kívül még ott vannak a planetáris befolyások, az, hogy a nap felkel majd lenyugszik, és mindezek a dolgok, amik csak még inkább megszilárdítják ezt a dolgot, amit időnek neveztek. Fejlődéseitek jelenlegi pontján itt az ideje, hogy elengedjétek az időt!

A test és az elme egyik aggodalma az, hogy ha elengeded az időt, akkor hirtelenjében kiponyvázottság, kötőfék nélkül maradsz és kirepülsz a külső űrbe és csak ott fogsz majd szálldosni. *Ez egyáltalán nem így van.* Sokkal földeltebbnek, igazabbnak, valódibbnak és igen, sokkal érzékibbnek érzed majd magad, amikor elengeded az idő alapú hiedelmeidet és tapasztalásaidat. Akkor csináljuk meg ezt most!

Először vegyél egy mély lélegzetet, ha ezt választod és ha nem, úgyis jó. De ha azt választod, akkor vegyél egy mély lélegzetet és engedd meg magadnak, hogy ellazítsd az idő alapú hiedelmedet!

(szünet)

Az időn túli potenciálok

Második dolog: azt mondom, hogy a jövőből érkezem. Hadd mondjam ezt most egy kicsit másképpen! Egy olyan potenciálból érkezem, amit még nem tapasztaltál meg. Onnan kintről, a potenciálok mezeiből érkezem, a tudatom mindenhová szét lett szórva - amit egy nap ti is ugyanígy meg fogtok tenni - olyan potenciálokba, amiket még nem tapasztaltál meg. És most arra kérnélek titeket, hogy szárnyaljatok, repüljétek, vagy lazuljatok el és gyertek és találkozzatok velem egy elmúlt tapasztalásotokat megelőzően!

Vagyis engedjétek el ennek a Most Pillanatának a felfogását. Gyere és találkozz velem odakint, a potenciálok mezeiben - amik olyan tapasztalások, amik még nem történtek meg - és egyszerűen csak képzelj el, ahogy kirepülsz oda. Nem fogsz elveszni, eltévedni.

Ezzel most túllépünk az időn, meghaladjuk a lineáris tapasztalást és hirtelenjében elkezdted felismerni, ha nem is most rögtön, akkor egy bizonyos ponton, hogy: „*Drága Isteni Énem, sokkal több dolog létezik annál, mint amennyit én felfogtam.*”

Ha most ezzel az elmétekben küzdötök, amit jelenleg 63%-otok tesz, akkor engedjétek azt el! Engedd el! Látom. Tudok róla. Tudok róla és nem te vagy az egyetlen, de te vagy most a példa a fejedbe való beragadtságra. (a közönség egy tagjához beszél) Beleragadtok a fejetekbe. Engedjétek el! Tudjátok, nincs mit veszítenetek, de mindent megnyerhettek!

Vegyél egy mély lélegzetet, gyere ki a fejedből és menj be oda, amit mi az igaz szívnek, érzésnek és tapasztalásnak nevezünk. Tapasztalásnak.

A potenciálok kertjéből érkeztem, ami egy friss, üde, szépséges és sokszínű pompázó kert, ahol a virágok énekelnek, ahol a talaj táncol, ahol a napfény esik...látjátok. Én ebből a potenciálok mezőjéből jövök. Gyere és találkozz velem! Gyere ide hozzám! Gyere ide, ahol én vagyok. Ne akarjátok, hogy az idővonalbeli tapasztalásotok idejében találkozzak mindannyiótokkal! Gyere ide, ahol én vagyok.

(szünet)

Túl keményen próbálkoztok. Látjátok, pont ez itt a probléma. Túl keményen próbálkoztok. Megpróbáljátok ezt gondolattal megtenni. Csak tegyétek meg, ti érzéki létezők!

(szünet)

Most azt kérdezitek: „*De mégis, mit kellene most éreznem?*” - Majd érezni fogod. És aztán meg engem fogsz szidni, amiért rávettelek, hogy ennyire megnyisd magad és ez egy csodálatos dolog.

Vegyél egy mély lélegzetet!

(szünet)

Gyere és találkozz velem valahol odakint!

És a kérdés a következő: melyik igazabb? Drága, drága barátaim, valami nem történt éppen?

Na rendben, a helyzet a következő. Ti azt várjátok, hogy ez úgy történjen meg, ahogy korábban is megtörténtek veletek a dolgok. De ez nem úgy fog megtörténni. Visszanézel és azt mondd: „*Valami nagy tapasztalást akarok! Egy égő csipkebokrot!*” vagy, hogy: „*Azt akarom, hogy Cauldre most azonnal levitálni kezdjen és repkedjen körbe-körbe a teremben!*” - meg ilyeneket akartok. Ez tényleg nagyon elavult és régi. Az új tapasztalás másmilyen és amikor...kölsönkérhetem a kalapod újra a példa kedvéért? (elveszi a pink kalapot) Amikor megengeded magadnak, hogy belevesd magad a tapasztalásba, amikor elengeded a lineáris módokat, akkor érdekes dolgok történnek -

nagyon, de nagyon érdekes dolgok - és ez az, amikor a Földi élet szórakozássá válik.

Képzeljétek csak el, hogy ezt a kalapot előlről látjátok. Így ismertétek meg a kalapot. Pink a színe, van rajta egy apró kis tiara és mindig is ilyennek láttad, ilyenek észlelted a kalapot, mert az idő alapú tapasztalásodban mindig is ilyenek fogod azt látni, észlelni. Ez a kalapról mindössze egyféle észlelést ad számodra és mindössze ezzel rendelkezel. Tehát feltételezed, hogy ez a kalap pink, van itt rajta egy hajlat és itt középen pedig egy csinos kis tiara díszíti. Mindig is fogod azt érzékelni.

De most, amikor kilépsz az idő alapú tapasztalásból, amikor megengeded magadnak, hogy kiterjedj az új potenciálokba, akkor hirtelen meglátod, hogy ennek a kalapnak van egy oldala is. (körbeforgatja a kalapot) Hirtelen meglátod, hogy oldalai is vannak. Van teteje és van belseje is. És amikor elkezded nézni, rájössz: „*Soha nem néztem bele a belsejébe.*” Elkezded más mélységeket, árnyalatokat meglátni és hirtelen rádöbben, hogy ez a kalap nem is pink! Nem az. Vannak benne kékek is, muszáj, hogy legyenek! Sárgák is vannak, hiszen muszáj, hogy sárgák is legyenek rajta. Zöldek is. Na és persze pirosak is. Feketék is. Ennek így kell lennie. De a potenciált, ami eléd ugrott, csak előlnézetből láttad, így csak pinknek láttad. És egy páran még mindig küszködtek, pislogtak és azt mondják: „*A francba is, ez még mindig pink.*” Nem az. Tényleg nem.

Úgy értem, fizikai álláspontból nézve is a szó szoros értelmében kell, hogy legyen benne kék, máskülönben nem lehetne pink színű. Kell, hogy sárga legyen benne. Ez az emberi tudomány - és nem a wu-wu spirituális tudomány. De az észlelés mindig azt mondja, hogy ez pink.

Most ez egy lényeges pont, mivel ez a kalap soha többet nem lesz újra ugyanolyan. Ez egy lényeges pont. Ahogy az időkereteden túl találkozol velem, ahogy kijössz ide és most egy másik helyen olvadunk össze, ahelyett, hogy nekem kellene óriási adag energiával ide lejönnöm, hogy meglátogassalak titeket, most akkor találkozzunk itt, félúton! Ez nem azt jelenti, hogy teljesen figyelmen kívül kell hagynod az idő-valóságodat, hanem azt, hogy rugalmas vagy. Mindkettőt megteheted - az idő-valóságot és a tapasztalási valóságot.

És ami itt a lényeges...máris rátérek a lényegre - Cauldre érdeklődik. Ami itt a lényeg, ami rendkívüli fontosságú, az az, hogy amikor kilépsz az idő alapú valóságodból, akkor hirtelenjében felismered, hogy a múlt - a múltból alkotott észleléseid - lényegében nagyon is pink. A múltból alkotott észleléseid korlátolt.

Nos, vannak olyanok, akik majd szkanderezni akarnak velem emiatt - és valószínűleg győznek is, mert ezt akarják - szóval szkanderezni akarnak majd velem és azt mondják: „*Nem, amikor négy éves voltam, akkor bántalmaztak és a francba is, ez az én történetem. És én ehhez ragaszkodom.*” Lesznek, akik azt mondják majd: „*Múlt héten szenvedtem autóbalesetet. Mit értesz az alatt, hogy ez nem pontos?*” És továbbra is ragaszkodni fognak ehhez.

Ez az egyik legkeményebb dolog, amit tanítunk a haladó tanfolyamon - nos, mi hívjuk ezt haladónak, hiszen ők tényleg haladó érzéki kalózok - mert még mindig hajlamosak vagytok azt mondani: „*Nos nem, mert ez meg ez történt.*” Olyan ez, mint egy fotó és ti elhiszitek: „*Nos, ez egy fénykép. Ez egy fotó egy csoport Shaumbráról, akik egy hajón tartózkodnak Kauai-n. A francba, hiszen ez van rajta.*” Nem, nem, nem és nem.

És Dave ezzel tisztában van. Amikor lefotózol egy csoportot, akik ott állnak a hajón és arra készülnek, hogy behajítsák az ebédjüket a kék vizekbe és a hajókorlátnak csak egy része látszik a képen, akkor tényleg csak az volt ott, amit a képen látszik? NEM! Ez egy rövidlátó nézet volt. Ez egy kiragadott, fókuszált nézőpont volt.

Mi más volt még ott? Nos, ott volt az ebéd a kabinban, de ne gondoljatok erre, ha ez beteggé tesz titeket. Madarak repültek az égbolton. Halak úszkáltak az óceánban. Ott volt a nap. A nap három órán belül felkelni készült. Éjszaka volt. És még sorolhatnám...Látjátok, az a kép nem igazán pontos, hacsak nem szállsz ki ebből a lineáris tapasztalásból. És akkor hirtelenjében képes leszel

hologramszerűen látni a képet - 360 fokos nézőpontból - és rádöbben, hogy tényleg látod, ez ott van és felfogod, hogy nem fogsz megőrülni, ha elkezdesz tündéreket, dévákat és a mindenhol körülvevő varázslatot látni. Ez az élet. Ez érzéki! Ez az, ahol tartotok, vagy ami felé éppen tartotok.

Az idővonalon túl

Ez különösen fontos, mert a múltadat is úgy nézed, mint egy fényképet. Azt mondod bizonyos dolgok megtörténtek. Idővonalakat húzol. Visszamehetsz és azt mondhatod, tudod: „*Ebben az évben diplomáztam ilyen és ilyen eredménnyel, tegyük fel pszichológiából*” - és folytatod - „*az első állásomat ekkor és ekkor kaptam, aztán ekkor meg ekkor megnősültem és gyerekeim születtek.*” Mindent kiterítesz. Hamis. Abszolút...hamis. (kis nevetés) Egy bólintásra vártam, hogy kicsit káromkodhassak itt, de ez hamis. Nagyon hamis (nevetés, ahogy Linda nagyon feltűnően bólint) Pont annyira hamis, mint az a fénykép, amiről az előbb beszéltünk. Akkor egy pillanatra most ismerd fel, hogy a múltad tényleg nem a teljes képet jelenti.

Vegyél egy mély lélegzetet, ahogy túlterjedsz a lineáris valóságon.

(szünet)

Elkezded meglátni, hogy az a kalap nem is pink és nincs is rajta tiara, legalábbis akkor, ha hátulról és belülről veszed szemügyre. Tehát ez arra a következtetésre vezet engem, hogy a múltad egyáltalán nem is a múltad. Csak te ragaszkodsz hozzá olyan nagyon. Harcolsz érte. Velem is harcolsz érte. Szírod. Átkozod, de mégis ragaszkodsz hozzá. Hogy miért? Mert hogy úgy fogalmazzak, még soha senki nem mondta el neked, hogy ez igazából nem is a tiéd.

Más szóval, azokra a dolgokra, amik régen megtörténtek, holisztikusan is ránézhetsz, mint egy hologramra. Kezdj el körbe járkálni a saját múltad körül! Sokkal több minden van itt, aminek eddig nem ébredtél tudatára. Szemellenzőt viseltél! A kamera lencséit mindössze egy dologra fókuszáltad. És nagyon erősen ragaszkodtál hozzá.

De ahogy belelazulsz a felemelkedésedbe, elkezded felismerni milyen ragyogó dolog is volt a múltad, mi is történt ott valójában, nem csak az emberi szemeddel, hanem meglátod azt, amit ténylegesen történt. Elkezded felismerni, hogy sokkal több te volt ott, mint amennyinek tudatában voltál. És egyszeriben csak a múlt már nem is a múlt többé. Hirtelen nagyon is beteljesületlennek látod a történetedet, a múltadat. Ez roppant korlátolt volt, erősen azokra a dolgokra fókuszáltál, amikre többé már nem kell összpontosítanod. Hirtelenjében annak tapasztalása, ami veled történt kibomlik, feltárul és ez többé már nem csak egy fájdalom. Ez már nem csak egy rossz nap. Sokkal több minden zajlik annál. És ez mindent megváltoztat.

Kérlek, ne erőltessétek ezt az elképzelést! Vagyis ne próbáljátok ezt kitalálni, mert az megint csak életed lineáris tapasztalásában fog tartani. Ez a természetes számodra, hogy egy tapasztalási létezésben létezz, ahelyett, hogy egy idő alapúban léteznél. Más szóval: vegyél egy mély lélegzetet! Lazulj el! Térjél vissza ahhoz, ami természetes. Térj vissza az érzékiségedhez. A kiterjedtségedhez. Ez nem egy pink kalap. Hanem kék és sárga is egyben. Ez nem csak egy tiara. Van hátulja, oldala és belseje is. És ez nem csak egy kalap, hanem sok más dolog is.

Ez nem valamiféle egzotikus elképzelés vagy teória. Ilyen a valódi élet. Az, ahogy az emberek megélik az életet, véleményem szerint egy pontig érdekes és ismételten szólva olyan, mint egy kamera fókuszált lencséje, ami csak egy szűk spektrumát érzékeli annak, ami valójában történik. Szinte már készen álltok arra, készen álltok, hogy kirobbanjatok az élet teljesebb megtapasztalására.

Ez azt jelenti, hogy mivel elkezded felismerni a múltad valódi természetét - azt a tényt, hogy a múltad nem pusztán egy pink kalap - váratlanul ez a felismerés, a múltad tágabb értelmezése tudatára ébreszt a jövőd tágabb természetére is, amiket nevezhetsz a soron következő

tapasztalásoknak is. Tóbiás évekkal ezelőtt azt mondta: „*A jövő a meggyógyított múlt.*” Én pedig azt mondom: „*Lépj túl a múlton. Haladj tovább!*”

Váratlanul a tegnap történtek egész más fényben tűnnek fel. Nem is volt tegnap és nem is úgy történtek a dolgok, ahogy szerinted megtörténtek. Ez sokkal tágabb és színesebb. Ez egy újfajta tudatosságot ad neked azzal kapcsolatosan, hogy mi történik ezután.

Jelen pillanatban meglehetősen szűk nézőponttal bírtok az ezután következő dolgok kapcsán. Mint pl: „*Nos, bizonyos dolgok kötelezően megtörténnek holnap.*” Egyfajta lineáris haladást követtek és nem sok választást vagy változatosságot éreztek a holnapotok kapcsán, vagy mondjuk úgy, hogy a következő tapasztalásokatok kapcsán. De amint leléptek az idővonalról, felismeritek: „*Ó, Édes Istenem, olyan rengeteg minden van ott kint!*” Nem csak a pink kalap szerepel a holnapi előrejelzésben! Vannak ott kékek és sárgák is! Vannak sapkák. Kesztyűk. Minden felnyílik. Ez lényegében egy kissé ijesztő, mert rájössz, hogy esetleg magával ragadhat téged.

De nem fog. Vegyél egy mély lélegzetet! Veszél egy mély lélegzetet.

Szóval drága Shaumbra, nagyon fontos dolog, hogy a múltad egyáltalán nem az, aminek gondold. Ne harcolj tovább emiatt velem! Ne ragaszkodj többé hozzá! Már nem áll túl jól neked. Egy szürke, örömtelen ruha a múltad.

Szeparációs pont

Szóval drága Shaumbra, Shaumbra, jelenleg egy szeparációs pontnál vagytok. Ahogy kijöttetek ide az én világomba, mi is kikerültünk a tiétekből egy kicsit. Ahogy megengeded magadnak, hogy kirepülj ide, ehhez a potenciálhoz, amit ma meg fogunk tapasztalni, nem éreztek valami furát a levegőben? Én remélem éreztek. Sok minden történik. Jó.

Szóval a lényeg az, hogy egy szeparációs pontnál jártok. És ismételten szólva eddig az életet lineárisan éltétek meg, A pontból B-be, onnan C-be jutottatok...és így tovább. (lerajzol egy idővonalat) A szeparációs pont azt jelenti, hogy hirtelen tudatosságot váltasz. És ez pedig azt jelenti, hogy többé már nem ezen az egyenes úton mész tovább. Elérkezel a szeparációs ponthoz, ahol jelenleg vagyunk és ez kicsit ijesztő, mert eddig legalább tudtad, hogyan folytatódik a történet. Szinte azt is mondhatjuk, hogy tudod mi áll az utolsó fejezetben. Ismered a sztorit, ami elég unalmas, elég fájdalmas.

Tehát elérkezel erre a szeparációs pontra és azt mondod. „*Oké, készen állok egy hatalmas ugrásra.*” Ez az ugrás egyébként is be fog következni, ha esetleg még nem jöttél volna rá. Van valami az igaz szívedben, ami ugrásra készítet téged. Ugorhatsz azért, mert akarod azt a szabad megnyilvánulást, vagy ugorhatsz azért is, mert valaki hátulról tűzzel ijesztget. (nevetés) És az a valaki a tűzzel te magad vagy, a valódi, igaz szíved, a szellemed az.

Tehát most itt vagy ezen a szeparációs ponton (egy „X”-et rajzol az idővonalra) és készen állsz arra, hogy leugorj róla. Már több százszor, sőt több ezerszer is végigjártad ezt, tehát nagyon is jól ismered. Nos, mindig tele van aggodalommal, izgatottsággal, zaklatottsággal és ezt a te idővonaladat ellepi sok-sok múltbéli aspektusod is, akik...az aspektusaid imádnak felsorakozni az idővonaladra, a múltadra. *Imádják ezt. Imádják. Imádják!* Abba csimpaszkodnak! Nem jöttetek még rá...Aandrah már rájött, hogy az aspektusok úgy csimpaszkodnak ehhez a múltbéli idővonalhoz, mint egy kötélhez. És az aspektusokat annyira élteti a múlt, hogy ez az, ami megerősíti a magukról alkotott elképzeléseiket. Nem akarják ezt elengedni. Sőt, téged is meggyőznek arról, hogy nehogy elengedd a múltad, még akkor sem, ha tényleg gyűlöled azt és ez megint csak megerősíti a múltat. És akkor ez az egész olyan, hogy ott csimpaszkodnak egy jókora, vaskos kötélbe, ott lógnak rajta veled együtt és ezen a kötélben rengeteg sok aspektus lóg. Na ez a te múltad.

Tehát mi most egy szeparációs pontnál tartunk. Most szórakoztatom magam. Nem tudom te hogy vagy ezzel, de... (nevetés) Most Cauldre-hoz beszéltem.

Tehát egy szeparációs pontnál tartotok. Itt az ideje, hogy leszállj erről az idő alapú tapasztalásról és belépj a valóságnak egy ettől egészen eltérő észlelésébe, érzékelésébe.

Van itt egy pár dolog, aminek a kapcsán döntéseket kell hoznotok - nos, én szeretném, ha döntenétek - és nem egy mentális döntésre gondolok, hanem egy *érzéssel teli* választásra. Tudjátok mi a különbség a kettő között? Az egyiktől megfájdul a fejed, a másik pedig örömet ad neked. Nagyon, de nagyon is így igaz. A mentális választás... (talál egy újabb kalapot) A francba is, ez lila! Ez minden. És kicsi. (nevetés, ahogy a fejére teszi) Tényleg kicsi. Néha előfordul, hogy nagy fejed van és a régi kalap egyszerűen csak már nem fér rá. (Odaadja Lindának)

LINDA: Ó!

ADAMUS: Ez az én ajándékom neked kedvesem.

Szóval, hol is tartottunk? Tudjátok idekint, az idővonalas tapasztalásaitokon túl - látjátok nem egészen itt vagyunk (az idővonalon) hanem valahol itt (jó távol az idővonaltól) - de egy részed még mindig azt hiszi, hogy itt vagy. Pedig nem itt vagy..

Tehát ezen a szeparációs ponton vagytok, ami azt jelenti, hogy letértek a régi útról. Van egy pár dolog, aminek a kapcsán arra kérlek benneteket, hogy érezzétek azokat és vegyétek azokat szemügyre, majd hozzatok egy választást a szívetekből és ne a fejetekből! Az elmétek és a szátok azt fogja mondani: „*Igen, ezt akarom.*” De előtte éreztek ebbe bele!

Szeparációs pont - és ez lényegében nem csak nektek szól, hanem az egész Shaumbra csoportnak, akikkel a továbbiakban együtt fogok dolgozni.

LINDA: Hm.

ADAMUS: Hm. Tehát elképzelhető, hogy egy párat magunk mögött hagyunk az út szélén. És ez rendben is van. Valakiknek az út szélét is fel kell takarítaniuk. Ez vicces volt. (nevetés)

LINDA: Ha-ha-ha.

ADAMUS: Köszönöm. Nevető nyomsáv. (nevetés)

Tehát, oké, egy szeparációs pont, de itt egy pár választást meg kell hozni.

1. számú választás

Végeztél a folyamatokkal és a gyógyításokkal? Nem akarok tovább menni olyan ember angyalokkal, akik még mindig kedvelik a folyamatokat és a gyógyításokat, mert egy páran még kedvelitek ezeket. Tényleg. Nagyon belementetek a folyamatokba és a gyógyításokba. Annyira, hogy ez egy életstílussá vált számotokra. Energia vámpírság. Energia vámpír vagy, amennyiben még mindig folyamatokat végzel és gyógyítasz. Ezt valaki más költségére teszed, sőt, akár a sajátodra. Beleragadtál ebbe a ciklusba és nehéz ebből kiszállni. És ez dráma. Nagyon mentális. És roppant lineáris alapú, mivel a folyamatok csak köröket futnak a múltad körül. És ez eszeveszett sok időt igényel.

Gyógyítás! Jaj, elég már a gyógyításból!

LINDA: Ez meg mi volt?

ADAMUS: Jaj, elég már a gyógyításból! Nem volt még elegetek a gyógyításból? (a közönség soraiból egy páran igen-nel válaszolnak) Ó, hát egy kicsit, de nem eléggé. Persze, hisz ez tudatosságot adott nektek. Megadta annak a tudatosságát, hogy egy másik ember nem tudja ezt

helyetted megtenni. Megadta annak a tudatosságát, hogy mindössze leszedtek 500 dollárral és te magad jobban meg tudtad volna tenni. Megadta annak tudatosságát, hogy igen, vannak energiák. Ez sokatokat némiképpen kivett az elmétekből. De nem akarok tovább menni olyan létezőkkel, akik még mindig benne vannak ebben a hatalmas makyo-ban. Ez fárasztó nekünk, kiváltképpen nekem. És fárasztó, sokat elvevő mindannyiótok számára.

Megpróbáljuk megírni az új könyveket. Talán egyáltalán nem is könyvek lesznek. Próbáljuk megteremteni az új potenciálokat. Nem tudjuk ezt véghezvinni egy rakás „gyógyulásra szorulóval”, meg „sebesülten”, meg „hajótöröttel” és olyanokkal, akik nem hajlandók elengedni a múltjukat. Pont ugyanúgy ragaszkodnak a múltjukhoz, mint ahhoz a fényképhez a hajón. Én ezzel nem tudok mit kezdeni! Mond ez nektek valamit? (néhányan igen-nel felelnek) Igazán? És ezt tényleg el is hiszitek? (pár Shaumbra újra igen-nel felel) Hű, jó. Jó.

Tehát azokhoz szólok most, akik továbbra is velünk tartanak: ne végezzetek több folyamatot! Ne végezzetek ennyi gyógyítást/gyógyulást! Energia kiegyensúlyozás és kiigazítás - az rendben van. És ha nem tudod, hogy a kettő között mi a különbség, akkor kérdezd meg erről Aandrah-t! Hatalmas a különbség!

Tudjátok egy iszonyú sűrű környezetben éltek. Időnként meg kell, hogy álljatok és venni kell egy mély lélegzetet, vagy meg kell fürödni egy kád vízben, vagy sétálni kell egyet és lélegeznetek kell, meg lélegeznetek kell és jófajta zenét kell hallgatnotok, mivel az energiátok mindenhez kapcsolódik - és a valóságod minden egyes része - beleértve önmagadat is - most mind változik.

Emlékezzetek - most belemegyek Cauldre memória bankjába, szerintem elég öreg már - még emlékszik azokra a régi kapcsolótáblás telefonközpontokra. Emlékezzetek, amikor a kábeleket dugdosni kellett...a központosnak. (demonstrálja) Igen, pontosan.

Tehát régebben, úgy öt éve, nagy ritkán meg kellett tenni, hogy jött egy új csatlakozás és ki kellett húzni a régit és átkötni...egy másikat a helyére. Ez nagy ritkán megtörtént - ti meg panaszkodtok miatta - de akkor hirtelen ez megváltozott és most már tíz karra lenne szükséged és megállás nélkül cserélgetni kellene a csatlakozókat és állandóan manőverezni kellene velük. De ez eljut egy olyan pontra, ahol végül semmiféle erőfeszítésre sincs már szükséged. Mindez magától működik és te meg hátradőlhetsz elképedve azon, hogy mennyire rugalmas is vagy.

Az, ahogy a Földhöz kapcsolódsz, ahhoz, amit fény energiának hívtok. Létezik ez az állandó prána áramlás, azt hiszem így hívjátok, ez az életenergia. Eddig másképpen csatlakoztatok ehhez, pont úgy, mint mindenki más. Egy hatalmas nagy mátrix, csatlakozz bele, hülyülj meg és (némi nevetés) ...ez ma egy kemény közönség! - és el is feledkeztek róla.

Tehát most az történik, hogy most is van életenergia, de most már egy másfajta áramlásba nyúltok bele. Eddig életről-életre mindig ugyanabba a régi áramkörbe csatlakoztatok be. Az áramkörnek mindig is mindössze ugyanabból a részből akartatok többet, amibe mindig is becsatlakoztatok. És most azt tanuljátok, hogyan tudtok csatlakozni annak az áramkörnek egy másik részéhez. És most már nem kell ugyanolyan sok életerő energiát kinyernetek onnan, mivel előbb-utóbb mindent ki fogtok húzni. De ennek megtárgyalását egy másik beszélgetésre tartogatom. Igen.

Szóval visszatérve a lényegre - folyamatok. Folyamatok, feldolgozások. Tudjátok, amennyiben ebbe ennyire bele vagytok ragadva, amennyiben folyton a múltban vagytok, akkor nagyon nehéz lesz újrakapcsolódnod a Jelen Pillanathoz. A Jelen Pillanathoz semmi köze sincs az időhöz. Képes vagy ezt felfogni? A Jelen Pillanat nem a mai napot jelenti. A Jelen Pillanat az a tapasztalás, ami éppen most bontakozik ki. És a kibontakozóban lévő tapasztalás nagyon is egy hologramhoz hasonlatos. Sétáld körbe az egészet, fent, lent, belül és rá fogsz jönni, hogy jóval több minden zajlik.

Szóval folyamatok - szeparációs pont. Végeztetek a folyamatokkal? (közönség válasza: „Igen!”) Ó, most igent mondtok. Igent mondtok. Azt mondjátok reggel is szeretni fogtok, de...(nevetés) Holnap reggel persze. (valaki beszél: „Arrh!”) Aarrh! Ó! Linda tudja hogyan kell ezt tenni. Hogyan kell?

LINDA: A-a-arrh!

ADAMUS: A-a-arrh! Mintha egy hatalmas cica lennél. Aarrh!

Tehát szeparációs pont. (ír) A gyógyítás, gyógyulás, a folyamatok mind a múlttól szólnak. És amikor a múlt többé már nem a múlt, akkor tényleg szükséged van minderre? Abszolút nincs! Hát nem egyszerű? (a közönség: - De az.) Jó.

2. számú választás

A második számú dolog - szeparációs pont - ősrégi. Szeparációs pont - nem tudok tovább együtt dolgozni olyan csoporttal vagy egyénnel, akik továbbra is kutatnak és keresnek, mert a keresés és a kutatás arra utal, hogy nincs valamid és ott kint viszont van valami. Rászédtek, hogy elhidd, léteznek rejtélyek és titkok. A legelső dolog, amit a Misztérium Iskolában megteszünk az az, hogy elmondjuk, hogy *rajtad* kívül semmiféle rejtély nem létezik! Időnként te magad vagy a rejtély.

Nevetés nyomsáv.

LINDA: Ha-ha-ha!Ha-ha-ha!

ADAMUS: Egy gombot kellene megnyomnom? (Adamus kuncog) Igen, egy jel kellene.

Tehát a...(szünetet tart)

LINDA: Micsoda?!

ADAMUS: Cauldre teljesen eltűnt. Fogalmam sincs merre mehetett.

LINDA: Hú!

ADAMUS: Szükségünk van rá. Várjatok egy percet! (leül és lélegzik)

LINDA: Tudok segíteni?

ADAMUS: Vegyél egy mély lélegzetet! Oké, remek!

Tehát a keresés és a kutatás....nos, egy pillanatra lelépett. Annyira zavarban volt, vagy valami ilyesmi.

LINDA: Mitől?

ADAMUS: Tőlem.

LINDA: Ó!

ADAMUS: Tehát a következő dolog a keresés és a kutatás. Amennyiben keresel és kutatsz, az azt a benyomást adja neked, hogy van valami, amit nem tudsz, és ez általában egy külső tevékenység. Nincsenek rejtélyek, egyetlen egy sem, kivéve a felejtés. Nos igen, ez be szokott következni. Szinte ellenállhatatlan a keresés utáni vágy. Függségé válik. Szenvedéllyé és az élet okává válik és ezt mindannyian jól ismeritek, hiszen keresztül mentetek ezen.

De ahova innentől kezdve tartunk az a felfedezésről, a megtapasztalásról szól. De kérlek benneteket, fejezzétek be a keresést és a kutatást, mert ezek a dolgok szintén a múlt korlátolt nézőpontjához kapcsolódnak. Szóval ne keressetek többet! Fedeztetek fel! Fedeztetek fel azt, ami már ott van a potenciálok hatalmas mezejében! Fedeztetek fel azt, hogy lényegében meg kellene tudnotok teremteni mindazt, amit akartok! Fedeztetek fel, hogy tényleg egyetlen egy létező sincs az egész univerzumban, aki rendelkezne ezzel a hatalmas válasszal, amit oly sok ember keres. Néha

eltűnődöm azon, hogy az emberek vajon miért mélyülnek bele annyira a múltba. Abba, hogy mi történt 2000 évvel ezelőtt Jézus Krisztussal! (nevetés)

Először is, az úgysem lesz pontos. Tényleg nem. Másodsorban pedig ez része a múlt kutatásának. Tudjátok van olyan, hogy múlt kutatás és van olyan, hogy jövő fürkészés - és egyik sem fog sehova eljuttatni benneteket. Ezek nem fogják - hogy is mondjam ezt - ezek nem fogják neked megadni a jelenben élés teljes megtapasztalását. Szóval az emberek fogják magukat és megpróbálnak rájönni arra, hogy mi történt 2000 évvel vagy 500 évvel ezelőtt, vagy Atlantiszban és jól beleragadnak ebbe az egészbe. De ez nem számít, mert a történelem hamis. A történelem abszolút hamis, mert korlátolt. Általában egyetlen személy észlelése. És nem látják...ők csak a pink kalap előlnézeti képét látják. Nem látják azt, ami valójában történt.

A Yeshuáról hallott történetek legszívesebben arra készítetnének, hogy fel akarjak ugrani arra a keresztre! Mert nem igazak! (nevetés) El vannak torzítva, le vannak korlátozva és szomorúak. Yeshua jó életet élt. Tényleg. Igen, hozzátok hasonlóan ő is elszenvedte az emberi kihívásokat, de nagyszerű életet élt. Célja az volt, hogy érzéki, érző emberi lény legyen és tényleg élvezze az életet.

Tehát, amikor megy ez a kutatás meg keresés, akkor az korlátoz. Készen álltok arra, hogy ennek búcsút intsetek? (a közönség válasza: -Igen)

LINDA: Igen.

ADAMUS: Jó, jó.

EDITH: Készen állunk a felfedezésre.

ADAMUS: Felfedezés.

3. számú választás

A következő dolog a listán a sikerre vagy teljesítményre való vágy. Nos, ez lényegében bele lett építve a DNS-etekbe, az ősi, családi karmátokba, belétek lett nevelve. Most itt nem arról beszélek... ennek semmi köze a bőséghez, itt a céljaitokról beszélek. Itt vannak ezek a vágyaitok, hogy sikeresek legyetek, hogy sikeres spirituális személy légy, hogy sikeres üzletember legyél, hogy egy tökéletes szülő legyél, hogy sikeres legyél. De miért? Miért olyan fontos ez?

EDITH: Hogy ki tudd fizetni a számláidat.

ADAMUS: Hogy ki tudd fizetni a számláidat. Nagyon gyakorlatias. *Nagyon gyakorlatias.* Ez megszilárdítja a személyiségedet, a magadról alkotott, gondolt képedet. Amikor valami sikereset teszel, akkor kapsz egy kis kacsintást meg bólintást az aspektusaidtól.

Most ezzel nem azt akarom mondani, hogy a teremtés és a kibontakozás...ez jó érzéssel jár. Nem azt mondom, hogy ez negatív. Hanem azt, hogy az elme ráfókuszál a célokra és a sikerekre. Aszerint ítéled meg magad, hogy mit tudsz beleírni az önéletrajzodba, hogy mennyi pénzed van a bankban és hogy hogy állsz a kapcsolataiddal vagy a sporttal.

Nem tudsz tovább lépni, ha ez a te kritériumod - a teljesítményeid. Ha azt hiszed, hogy igen-t mondhatsz: „*Igen, tovább megyek a Shaumbrával, Adamus-szal, a Bíbor Tanáccsal*” és közben meg azt mondogatod az embereknek, hogy: „*Idenézz! Nézd, mit értem el, nézd mit teljesítettem! A következő szintre lépek.*”, akkor pont a lényegről maradtál le.

A teljesítmények gyakran szintén a múlton alapulnak. Megpróbálsz kidolgozni a dolgokat az aspektusaiddal. Ők seggfejnek neveznek téged és (kevés nevetés) - ez tényleg vicces volt - és olyanokkal traktálnak, hogy gyenge vagy vagy ostoba vagy, ezért megpróbálsz tárgyalásokba, alkukba bocsátkozni velük a sikereid kapcsán és megpróbálsz nekik azt mondani: „*Nem, velem tényleg minden rendben van, mert ezt meg ezt meg ezt tettem.*”

Ők pedig nevetnek. Azért nevetnek, mert tudják, hogy az ügyis darabokra fog hullani. A sikereid szét fognak esni. Ha sok pénzt keresel, akkor sok pénzt fogsz veszíteni. Ha jóképű és erős vagy, akkor előbb utóbb ügyis megöregszel és meggyengül az erőd. Tehát ők már előre tudják, hogy mi fog történni. Minden darabokra fog hullani.

És ez nem egy rossz dolog, mindössze az energia változása. Más szóval: nem azt mondom itt, hogy minden pokolra fog jutni. Hanem azt, hogy minden folyton változik. Állandóan fejlődik. És pont olyan könnyen, ahogy pénzre teszel szert majd elveszítéd azt, több pénzre is szert tehetsz. Ez tényleg könnyű. Majd osztogasd el! Hozz egy tudatos választást arra, hogy elveszítéd a pénzed azáltal, hogy szétosztogatod és csak figyelj, hogy sokkal több fog visszatérni hozzád! (nevetés, ahogy benyúl a zsebeibe, kivesz onnan némi pénzt és elkezd szétosztogatni a közönség között) Add oda! Osztogasd el! Igen, hiszen sokkal több fog visszatérni hozzád! Semmi miatt nem kellene feszültned lenned! (Lindához szólva) Tényleg ellenőrizned kell a zsebeit, mielőtt kitenné a lábát a házból!

LINDA: Úgy látod?!

ADAMUS: Igen.

LINDA: Nem, nem vagyok az anyja!

ADAMUS: Szóval a teljesítmények, a siker, a valamivé válás, a valaminek az elérése egész elképzelését a tanítóitok és a születek programozták belétek, amivel megerősítették azt, amit már egyébként is megpróbáltál tenni az aspektusaid manipulálása vagy eltorzítása céljából. Végeredményben mindez nem számít. Ez az egész a megtapasztalásról, az átélésről szól. Nincs itt semmi cél. Ebben nincsenek céljaink. Ez arról szól, hogy megengeded magadnak, hogy egy új módon tapasztalj és tudom, hogy egy páran megpróbáltok erre rájönni a fejetekben. Máris hagyjátok abba! Azonnal fejezzétek ezt be!

Ezekre a dolgokra többé nincs szükségetek és egy fura módon, ezeknek a dolgoknak a következő meghatározása vagy fejlődése el fog jönni ettől függetlenül. Ez természetes. A siker, a teljesítmények, a bőség, az áramlás - mind el fog jönni. Ez mind ott lesz, amikor kiterjedünk ebből az idő alapú tapasztalásból, amikor a saját jövőből érkezel majd, amikor a saját fejlődésedből térsz vissza a tapasztalásodba, mert hirtelenjében lesz miből választanod. Felhagysz a próbálkozásokkal. Felhagysz a magadnak felállított követelményeiddel, teljesítmény kényszereddel!

Tehát, amikor majd a saját jövőből érkezel vissza a választott tapasztalásodhoz oda, amit a múltadnak neveznél - ami lényegében a saját fejlődésed, akkor többé már nem kell aggódalmaskodnod az olyan dolgok miatt, mint a teljesítmények, a bőség, a gyógyulás és semmi miatt sem. Amit akarsz, az már ott van és téged vár.

Ez valahogy fura... az elme nem kedveli ezt túlságosan, de képzelj csak el magad szabadnak, mint aki már félemelkedett, vagy nevezd ezt tetszésed szerint. Már az Én Vagyok Vagy és most már szabad vagy a linearitást nélkülöző pillanatban, hogy úgy tapasztald ezt meg, ahogy meg akarod ezt tapasztalni.

Ez mind összefügg a múlt havi Ki-Hak megbeszélésünkkel.

Az energia behívása

Korábban már mondtam, hogy létezik az energia hatalmas gyűjtőmedencéje, ami arra vár, hogy téged szolgáljon itt és most és ez egy óriási tartály, olyan elképesztően nagy, hogy soha nem tud kifogyni. Olyan rengeteg minden van benne, hogy felfalhatsz onnan mindent, amit csak akarsz és még akkor is jóval több marad benne, mint ami bárkinek is elegendő lenne. Ez a korlátoltság elképzelése, miszerint „nincs elegendő” - ez annyira régi és korlátozó energia. Rengeteg van. Bőségesen van.

Tehát van ez a hatalmas energia medence, ami most is mindenhol körbevesz benneteket és arra vár, hogy aktiváld, hogy magadhoz hívd, hogy behívd azt a valóságodba, hogy szolgálhasson téged.

Ahogy már múlt hónapban is elmondtam, az elme - a gondolataid - nem igazán bírnak túl sok töltéssel. Nem igazán képesek sok energiát magukhoz hívni. Lényegében ez azért van így, mert maga az elme annyira korlátolt, hogy ezért csak korlátolt mennyiségű energiát képes magához vonzani.

Az elme egészen mostanáig hitt a korlátokban, ezért bármit is tesz, abba mindig beépíti a korlátoltság paramétereit. Érthető ez számotokra? (a közönség válasza: -Igen) Jó, mert Cauldre mostanra már teljesen eltűnt. (Adamus mosolyog) Én megmondtam neki előre, hogy ez nem egy könnyű munka lesz!

Tehát az elme hisz azokban a korlátokban. De ahogy továbbfejlődünk a TudatTestbe, többé már nem kell az elmével küzdened. Mindössze hagynod, engedned kell, hogy beléd integrálódjon.

Az érzelmek és a drámázás már jóval több energiát tud magához hívni. Az energia mindössze apró kis részecskékből áll, amik semleges, parkoló állapotban ücsörögnek - pont úgy, ahogy az autók parkolnak az út szélén - és arra várnak, hogy aktiválva legyenek. És amikor ez bekövetkezik, akkor előre és hátra mozdulhatnak, de oldalra, felfelé és lefelé is indulhatnak.

Tehát ezek az energia részecskék csak ott várakoznak. Nos, az érzelmek és a dráma több töltéssel bír, mint az elme. Ezért is hajlamosak az emberek annyit drámázni és oly sok érzellemmel bírni, mert ez aktiválja ezeket a semleges részecskéket és beinvitálja azokat a valóságukba. És akkor ezek időnként egy üvöltésként hasítanak bele az életükbe, néha fájdalmas, kellemetlen és kiszámíthatatlan eredménnyel járva - ami az elmének kiszámíthatatlan - és ez meg aztán nem tetszik nekik. Ezért aztán lezárják az érzelmeket. Elkezdnek csatázni az elméjükkel, majd azt mondják: „*Nem tetszik nekem ez a sok érzelmi dolog. Zárjuk ki ezeket az érzelmeket!*”

És amikor kizárják ezeket, akkor az energia kiszárad, megint holtpontra jut, majd kezdődik: „*Szükségem van valamire. Éreznem kell valamit.*”, ezért újra bekapcsolják az érzelmeiket és ti is mindannyian tudjátok milyen ez. Nektek is voltak nagyon erős érzelmi időszakaitok és amikor minden lecsendesedik, amikor a dolgok kezdenének stabilizálódni, akkor újra bekapcsoljátok az érzelmeiteket. Azért szólítod az energiát, hogy az kielégítse az érzelmeidet, aztán meg panaszkodsz.

Az igazi szív energiák, ezek a mély esszenciális energiák azok, amik tényleg sok energiát képesek magukhoz hívni, már amennyiben hajlandó vagy odamenni, amennyiben hajlandó vagy felfedezni mi is található az igaz szívben. Ami az igaz szívben található, az semmiképpen sem az, amit itt a fejedben gondolsz erről és nem is a dráma kijátszása. Az igaz szív valódi. Mindent magába fogadó, magához ölelő. Mindent érző.

Tehát a kérdés a következő: Mi történt veled menet közben? Miért nincs jobban jelen? Ebben az emberi utazásban egy bizonyos ponton, amikor elkezdtetek a múltban hinni és amikor elkezdtetek ragaszkodni ezekhez a múltbéli történésekhez, amikor elkezdted arra összpontosítani, hogy mik történtek veled, amikor elkezdted a sérüléseidre, sebeidre fókuszálni, amikor valami nagyon lineárisra kezdted összpontosítani, akkor az kizárta az igaz szíved, a Lélek éned érzékelését. Attól az még ott van, de te arra nevelted magad, hogy hagyd azt figyelmen kívül. És amikor megpróbál előtérbe kerülni, akkor te egy jól képzett ninjaként lenyomod azt és úgy teszel, mintha ott se lenne. De ott van. Most is itt van. Látod, most egy másféle valóságban vagyunk - ma nem a linearitást követtük, hanem elmentünk valahová máshová - és itt, ebben a valóságban igazán érezheted az igaz szívedet.

A probléma részét az képezi, hogy az elmédet is elcipelted ide magaddal, de nem annyira, mint ahogy ezt általában teszed.

Az Igaz Szív

Tehát akkor mi az, amit meg akarsz tapasztalni? És ez egy érző kérdés. Mi az?

Tudjátok, amikor időnként felteszem ezt a kérdést, hogy: „*Mit akarsz?*”, akkor ilyen válaszokat kapok, hogy: „*Egy millió dollárt.*” Oké, ez rendben van, de tényleg menj bele mélyen az igaz szívedbe - mit akarsz? Sokan nagyon is materiális dolgokat akarnak és ez teljesen rendben is van, de ezek igazából nem annyira fontosak.

Tehát most ebben a sokkal valódibb tudatossági térben tartózkodunk. Egy kicsit leugrottunk a régi lineáris ösvényről. Mi lakozik az igaz szívedben? Beleéreznél ebbe most? Érezz bele! Mi van ott? Mi adná meg neked a tapasztalás örömét?

Mi van ott? Vegyél egy mély lélegzetet!

(szünet)

És most pedig vegyünk egy újabb mély lélegzetet és menjünk egy kicsit még távolabb az idővonalától, a múltadtól és az előre látható, megjósolható jövődtől. Mi van ott valójában? Mi az öröm?

(szünet)

Amikor belépsz a valódi, igaz szívedbe, akkor a fejedben nem próbálsz semmit sem kitalálni. Akkor az egy abszolút csak érzéssel járó, érzéki - ami alatt az érzést értem - tapasztalás. Mi van ott?

(szünet)

Amikor belépsz az igaz szívedbe, mi az, ami dalra fakaszt, kiterjeszt és táncra perdít? Mi az, amitől szabadnak érzed magad?

(szünet)

Amikor beleérezel az igaz szívedbe - nem gondolkodsz rajta, hanem beleérezel - amikor beleérezel az igaz szívedbe, akkor mi az, ami szabadságot ad neked?

(szünet)

Vegyél egy mély lélegzetet és továbbra is lélegezz bele!

Amennyiben gondolkozol, engedd azt el!

Én itt most az érzésről beszélek, arról, ami megmelengeti a hasadat, ami kitágítja a mellkasodat és nem feltétlenül lehet azt az érzést szavakkal meghatározni.

Lépj be az igaz szívedbe! Mi ad neked szabadságot?

(hosszú szünet)

És ha azt mondod most magadnak: „*Nem tudom.*” - ez lényegében rendben van. Ez lehet egy első lépés, hogy nem tudod, mivel arról beszélek, hogy ne legyél mentális ezzel kapcsolatosan. Ez egy *abszolút érzés* és talán hónapok, egy vagy akár két év is eltelhet még addig, amíg képes leszel ezt szavakban megfogalmazni. És lényegében ez egy jó dolog, mert kérlek térjél vissza ehhez a tapasztaláshoz, hogy mi ad neked szabadságot! Térjél vissza ehhez - ugorj ebbe újra fejest - anélkül, hogy megpróbálnád ezt szavakban megfogalmazni, tedd ezt addig, amíg végre *megérezed* azt a belsődben, amíg úgy nem érzed, hogy egy vulkán készül feltörni benned, amíg felszínre nem jut, Nevető Medve, tedd addig, amíg felszínre nem kerül és akkor az egész testedet beragyogja majd, tedd egészen addig, amíg végre érzed, ahogy ez átjár téged és fel akarsz kelni és táncra akarsz perdülni. És ha valaki azt kérdezi: „*Mi okod van a táncolásra?*” „*Kurvára nem tudom. Nem számít.*” (nevetés) Ez csak van. Értitek? Ez az érzés és nem innen a fejből, hanem az az *ézés* az, ami hatalmas dózisu energiát vonz magához. Hatalmas mennyiséget.

És akkor, ha ebbe egyszer beleérezel, akkor minden más végsősoron lényegtelené válik és ekkor már irtó könnyen mennek majd a választások. Pénz? Nem probléma. Egészséged egyensúlya? Oly könnyű, akár egy lélegzetvétel.

A jó és megfelelő kapcsolatok - nem a rosszak, abban már épp elégszer volt részed - szóval a másokkal való jó kapcsolatok eljönnek az életedbe, olyan emberek, akik ösztönöznek, bátorítanak téged, olyanok, akik a te igaz lényedre fognak reagálni és nem pedig a múltadra. Tudod tényleg elég rohadt dolog az, amikor hajlamos vagy olyan embereket magadhoz vonzani, akik a múltadra reagálnak. Nem rád reagálnak, hanem a múltadra. És akkor ők is rámásznak arra az idővonalra és már őket is elkezded magaddal vonszolni. De képzelj csak el, pont oly könnyedén, akár egy lélegzetvétel és máris olyan emberek lépnek be az életedbe, akik egy szuverén létezőként reagálnak rád és nem a régi szemét silány karma miatt jönnek el az életedbe. Ez egy bámulatos dolog!

Kihak

Beszéltünk a Kihakról, ami mozgásban, cselekvésben, áramlásban lévő energiát jelent. Azt jelenti, hogy te - a szellem - tapasztalást élsz meg. És ha ezt a kettőt összeteszed, akkor az nagyon, szerfelett dinamikus.

A Kihak állapotában, összekapcsolódva a valódi, igaz érzéseiddel - és nem a fejedben lévőekkel - hanem a szívedben élőkkel, azt kérem tőled, hogy tedd fel magadnak később a kérdést: mi tesz téged szabaddá? Ez egy jó kérdés arra, hogy belemenj az érzéseidbe. *Mi tesz téged szabaddá?*

EDITH: Adnál nekünk valami nyomra vezető jelet? (nevetés)

ADAMUS: Szavakban - nem. Akkor az az én felfedezésem lenne és nem a tiéd. Akkor az az lenne, amiről én szeretném, hogy te megtapasztald.

Mi tesz téged szabaddá - és nem emberi nézőpontból, hanem esszenciából - mi az, ami szabaddá tesz?

EDITH: Nos, a feltétel nélküli szeretet és a bizalom jutott az eszembe.

ADAMUS: Ó, ez egy rakás makyo. Totál makyo. Mivel te is tudod.....

LINDA: Egy pillanat. Megismételnéd, hogy mindenki hallhassa?

EDITH: Hát azt mondta, hogy ez makyo.

ADAMUS (nevetve): Igen.

LINDA: Kérlek beszélj a mikrofonba!

EDITH: Hát nem akarom azt mondani, hogy makyo. Azt mondtam, hogy lehet-e ez a feltétel nélküli szeretet és bizalom saját magam felé?

LINDA: Miről beszélsz?

EDITH: A kérdésére feleltem.

ADAMUS: Mi tesz téged szabaddá?

EDITH: Igen.

ADAMUS: És azért mondtam azt neked Edith, hogy ez makyo, mert én is és mások is látják szerintem, hogy ez a fejedből jön. Egy szépen hangzó közhelyként.

EDITH: De itt is szép érzés van.

ADAMUS: Na jó. És akkor mégis hol akarsz játszani? Az a szép érzés itt található és nem fent a fejedben. Játssz innen! Sőt, még a szavakat is engedj el, mert ez jóval több annál. Jóval nagyobb

mélységgel és jelentőséggel bír.

És ez hatalmas mennyiségű energiát hoz be a Pillanatba. És akkor, abban a pillanatban - amikor eljutsz erre a pontra - akkor már meghozhatod az életed mindennapos részére, dolgaira vonatkozó választásaidat is. Hirtelenjében rádöbben, hogy mi az ami valódi jelentőséggel...jaj, nem szeretem ezt a szót Cauldre. Szóval, ami kihozza az esszenciád legjavát ebben a fizikai érzéki tapasztalásban.

És akkor minden más eltörlődik és meglehetősen jelentéktelenné válik. És akkor csupán csak...a szó szoros értelmében elkezdéd irányítani, vezérelni az energiákat csettintésre (demonstrálja ezt a kezével) legyen szó akár pénzről, akár egészségről, akár test/elme/szellem integrációról, akár pedig kapcsolatokról. Olyan, mint a varázslat. Tudom, hogy egy páran használtok érintőkérpenyőt. De ez még ennél is könnyebb. Csak egy suhintással behozod az energiákat a beteljesülés céljából.

És egyszeriben csak felismered, hogy nem fogsz beleragadni az emberi függőségek és a régi emberi minták csapdájába - mivel a múlt különben sem történt meg, legalábbis nem úgy történt, ahogy ezt te gondolod - hirtelenjében már nem félsz attól, hogy a régi minták barázdáiba beleragadsz. És innentől már kivételes módon igazgatód, irányítod az energiákat a különféle helyekre.

És ha amiatt aggódnál, hogy megbántasz másokat, hát nem fogsz. Tényleg nem. Nem fogod őket megbántani. Ha amiatt aggódnál, hogy önző vagy - nem leszel önző. Odaadhatod a pénzedet, pont úgy, ahogy én tettem az imént, anélkül, hogy aggódnál miatta - végül is ez Cauldre pénze, miért is kellene nekem emiatt aggódnom? (nevetés, ahogy még több pénzt vesz elő és megint osztogatni kezdi) - aggodalom nélkül, mivel csak egy suhintás! - és máris többet hozol be belőle. Nem kell amiatt aggódnod, hogy hedonistává válsz. Szerintem egy páran ettől féltek. „*Mi van akkor ha elengedem? Hedonista leszek.*” Úgy legyen! Tapasztald ezt meg, hogy azt hiszed, bele fogsz ebbe ragadni. De nem tudsz. Tényleg nem tudsz. Még az is nehezetekre fog esni, hogy beleragadjatok az okokba és tudom, hogy sokan ezt igen csak élveztetek eddig, de ebbe se fogtok többet beleragadni. Most már élvezni fogjátok. Benne fogtok létezni.

A Ki-Hak projekt

Tehát, csinálni akarok egy Ki-Hak csoportot, egy tapasztalást. Intenzíven akarok dolgozni... sajnálom, hogy ezt elfelejtettem megemlíteni (Lindának). Intenzíven együtt akarok dolgozni mondjuk 99 emberrel az elkövetkezendő egy év során, jövő év április 1-ig. Ez egy jó dátum. Abszolút az. Ezekkel az egyénekkal rendszeresen együtt kívánok dolgozni. Rendszeres kapcsolatban leszünk. Kilencvenkilenc. Pénzbe fog kerülni, hogy köztük lehess, mert sok munkára lesz ehhez szükség a Bíbor Kör részéről, ugyanakkor pedig ezzel önmagadba is befektetsz. Rendszeresen lesznek házi feladatok. Lesznek elvégzendő feladatok. Lesznek dolgok, amiket majd meg kell tenned és bizony olyan is lesz, hogy szidni fogtok engem, de ez...

LINDA: Néha?

ADAMUS: (nevetve) Egyre sűrűbben fogtok szidni. Naplót kell majd vezetnetek, amit majd meg kell, hogy ossz a csoportod tagjaival.

Fel leszel kérve arra, hogy vegyél részt csoportos megbeszéléseken, amik majd lesznek, akár személyesen, akár pedig a technológiátok segítségével. Arra leszel kérve, hogy egy héten legalább egy alkalommal álom állapotodban intenzív munkát végezz ezen a területen. Ettől másnap egy rakás szarnak fogod majd magad érezni, de ez is rendben van, mivel előbb-utóbb ezen is túl fogsz lépni.

Arra foglak kérni benneteket, hogy írásban rögzítsétek a dolgokat, mivel az ezzel a 99 létszámú csoporttal végzett munkát dokumentálni akarom és meg akarom mutatni az úgynevezett klinikai eredményeket. Annak klinikai eredményét, hogy a Ki-Hak-ot hogyan tudod munkára fogni az

életedben, hogy az energiát hogyan késztesd cselekvésre, a szellemet mozgásra, az energiák hatalmas gyűjtőmedencéjével és az új időkkel és hogyan működtesd ezt. Drága barátaim, ez tíz lépéssel meghaladja az első csoport projektünket, ami a Mesterek az Új Energiában c. könyv volt. Ez sokkal, de sokkal mélyebbre hatol és végül majd elérhetővé válik akár könyv, akár tanfolyam vagy valami más formájában, amit a tanítók majd taníthatnak. És ezt az elkövetkezendő egy év során fogjuk kifejleszteni. Ki-Hak Projekt lesz a neve.

Hogy Lindát se terheljem túl ezzel - Cauldre már jó ideje lelépett (nevetés), képtelen volt mindezt kezelni - a logisztikához egy nagyszerű stábotok van, akik majd segítenek ezt az egészet összerakni, megszervezni.

És azok, akik nem közvetlenül fognak ebben a projektben részt venni, választhatjátok azt, hogy akkor közvetett módon vesztek ebben részt. Energetikailag és tudatban kapcsolódtok ehhez. És nektek nem kell majd naplót vezetnetek. Nem feltétlenül fogtok részt venni a csoporton belüli rendszeres megbeszéléseken. De energetikailag részt fogtok ebben venni, csak úgy, mint ahogy a részét képezitek a Shaumbrának, a Bíbor Körnek, az Ébredési Zónának. Amennyiben úgy döntötök, hogy ennek a csoportnak a részévé akartok válni, akkor elmondhatom - el fogom mondani - az apró betűs rész egy hányadát. Nem az egészet.

Az apró betűs részhez tartozik, hogy ez intenzív lesz. Nagyon, de nagyon intenzív lesz. Frustrációs időszakok járnak vele. Ez abszolút a fejlődés, a változás éve lesz. Abszolút ki fog titeket szedni az idővonal alapú valóságotokból. És amennyiben kötődsz a múltadhoz - és a történeted és a múltad alatt a családotat, a munkádat és azokat a dolgokat értem, amikhez olyan nagyon ragaszkodsz - akkor ez a projekt talán nem neked való, mivel ez ki fog téged szedni a múltadból.

És amennyiben még mindig folyamatokban vagy, vagy gyógyításokban, amennyiben még mindig a sebzett harcos vagy - lépj már túl ezen - akkor nem kellene, hogy részt vegyél ebben a csoportban. Amennyiben még mindig fogva tart a teljesítmény és a siker - és ha spirituális kereső vagy, akkor kérlek, ez itt nem a te helyed, mert az azonnal ki lesz verve belőled. És akkor nem leszel boldog. Akkor majd vissza akarod kapni a pénzedet, de itt nem kapod azt vissza. Ez vicc volt. (nevetés)

Az angyaloknak teljesen más a humorérzéke, mint az embereknek. (nevetés) Igen, az emberek nevetni tudnak mások fájdalmán, de a sajátjukon nem annyira. Az angyalok - vannak olyan angyalok - akik nagyon jól tudnak nevetni saját magukon és ez a lehető legjobb humor.

Tehát ez a projekt. Erre tartunk. Természetesen mindannyian a részét fogjátok ennek képezni, de 99-en lesznek benne az - hogy is hívjátok ezt? - az élvonalban. Igen.

Kérdések és válaszok

ADAMUS: Csak néhány percünk maradt hátra Shaumbra. Boldogan megválaszolok pár kérdést. Igen.

LINDA: Nahát!

ADAMUS: Linda majd odaviszi a mikrofont azokhoz, akik jelentkeznek. Ott hátul.

LINDA: Oké, máris megyek.

SHAUMBRA 1 (nő): Tudom, hogy te....

ADAMUS: Lennél szíves felállni, hogy az egész világ láthassa a szépségedet?

SHAUMBRA 1: Már egy ideje mondogatod, hogy Gaia eltávozik tőlünk.

ADAMUS: Igen.

SHAUMBRA 1: És hogy mi leszünk a Föld kísérői. Rendben, beszéltem...

ADAMUS: Mi a kérdés?

SHAUMBRA 1: A kérdés az, hogy én azt hallom, hogy Gaia nem távozik el. Valamiről lemaradtam?

ADAMUS: Nem, állj meg! Állj meg egy pillanatra! Egyébként kitűnő a kérdés! Kitűnő!

Most akkor Gaia távozik vagy sem? Nem igazán számít ez, hacsak nem nyomozol az energiák és a mozgások után, hacsak nem azzal foglalkozol, hogy mi folyik a Földön. De ezt neked kell eldöntened.

Akkor most egy pillanatra beszéljünk a megkülönböztetésről! Megkülönböztetés. Rengeteg minden történik, ahogy ezt te is tudod. Nem kell könyvmolynak lenned manapság ahhoz, hogy tudd, rengeteg minden történik. De aztán ez kezd zavarossá válni, mert összekevered ezt azzal a dologgal, ami benned zajlik. Ezt részben azért teszed, mert van egy párhuzam aközött, ami veled történik és ami körülötted zajlik. Az is, hogy vannak, akik abban hisznek, hogy Gaia távozóban van...és én most nem a holnapi nap értelmében mondom ezt, hanem az elkövetkezendő 1000 vagy akár 5000 év viszonylatában. Ha figyelembe veszed a Föld korát, hogy Gaia már milyen régóta van itt, akkor ez még így is viszonylag gyors távozást jelent. És ez egy szelíd elengedés lesz.

De akkor hogyan különbözteted meg hogy mi vagy te és mi a külvilág, ha ez a kettő összekeveredett, egymásba szövődött? És lényegében szólva az, ami a külvilágban történik általában a veled történő vagy korábban már megtörtént dolgok tükröződése. Vagyis nagy részed már integrálódott. Összejött. Régi aspektusok viszont még hátramaradtak, hogy ők is újra csatlakozhassanak egy módon. De ez nem igazán számít.

Akkor hogyan tudod megmondani a külső események és a külvilág kapcsán, hogy ott mi zajlik? Nos, ne gondolkozz erről, mert az megint csak jól összezavar téged. Hanem a következőt teszed.

Lehunyorod a szemed....

Veszél egy lassú, szelíd lélegzetet az orrodon keresztül...

Kiszagolod az energiát. Kiszimatolod a tudatosságot - és ha a szomszédodat szagolod, akkor talán arrébb akarsz majd menni - de megszagolod. Benne van a levegőben.

Na most akkor, ahelyett, hogy az agyadba lélegeznél, lélegezz bele a TudatTestedbe!

(szünet)

Lélegezz bele magadba! Lélegezz bele az Én Vagyok-odba! És anélkül, hogy bármit is megpróbálnál elérni, most érzékeled az energiákat.

Belélegzel és *érzed*. Nem próbálsz azt meghatározni. *Érzed*.

(szünet)

És miután megengeded magadnak, hogy ebbe beleérezz, ismételten, anélkül, hogy megpróbálnád azt meghatározni, elengeded. Elengeded.

A meghatározás el fog jönni hozzád vagy a következő pillanatban, vagy holnap és egyszerre csak ott terem majd a válasz. Még egy annál is jobb válasz, mint amit most én adhatnék neked, mivel nekem itt szavakat kell használnom. Le kell csökkentem azt, amit el tudnék mondani.

És akkor majd megérted, hogy Gaia távozik vagy sem. És akkor majd elkezdhetsz beleszagolni abba, hogy mi lesz a következő földi esemény. És itt most nem a prófétaságról vagy a látókról beszélek. Hanem arról, hogy érzékeled az energiákat a mostani történésekkel kapcsolatosan. És nem arról beszélek, hogy a következő földrengés június 14-én vagy bármikor lesz Dél-Kaliforniában. Hanem arról, hogy milyen energia mozgások zajlanak most? *Érezz* ebbe bele!

Azt kértem, hogy hunyd le a szemed, miközben ezt teszed. A szem a valóság legnagyobb megtévesztője. Igen, ez abszolút így van. A szemeid minden alkalommal becsapnak téged. Amikor belélegzel, engedd, hogy kiszimatold az energiákat! Mindig, mielőtt történik valami, mindig, amikor egy energia mozgás zajlik, az ott bizserog, ott rezonál a levegőben, nem csak az oxigénben, hanem körülötted mindenhol. És neked csak ki kell ezt szimatolnod. Azt mondanám, hogy ez a legjobb érzékszerved, mert néha a hallásod eltorzul, mivel a hallás az agyaddal áll összeköttetésben, az ízlelésed gyakorlatilag félig halott, ezért szimatold azt ki! A szaglás érzékelése az intuíció. Tehát beleszagolsz anélkül, hogy választ próbálnál kapni rá az agyadban.

Tehát akkor megadom a választ. Gaia abszolút távozóban van. Nem szolgálta már elég hosszú ideig ezt a bolygót és az emberiséget? Nem itt van már az ideje annak, hogy nyugdíjba menjen? Azt hitte Atlantis után nyugdíjba mehet, de ti lyukakat vájtatok a földre, oda bemásztatok és itt ragadtatok, ezért ő is maradt.

És igen, elérkezett az ő ideje és tiszteld, szeresd, becsüld őt, köszönd meg neki, mivel Gaia egy szellem. És pont úgy, ahogy ti is felvállaltok egy projektet - amit egy páran meg fogtok tenni - jut eszembe - hogy elmentek más bolygókra a fizikai és a nem fizikai univerzumban. Pontosan azt fogjátok tenni, amit Gaia is tett, Pete, és a szuverén létállapotodban fogsz oda kimenni és bele fogod tölteni magad abba hatalmas örvénylő sziklába az égen és életere energiát fogsz belevinni. És tisztelni fogják a bolygót Pete - a Nagy Pete szellemét - abban a sziklában.

És akkor az a szikla életre fog kelni és minden biztonnal ennek a fizikai bolygónak a tulajdonságait ölti majd magára, mivel egy olyan valaki töltötte azt fel, aki megtapasztalta a Földi létet és ott életre kel majd a növényi és az állati királyság és magába fogja majd szívni a kozmoszból áradó életere energiákat. És te pedig Pete, ott fogsz majd tartózkodni, miközben mindenféle spirituális családokból angyalok érkeznek majd oda, leparkolnak ott egy időre, hogy megtanulják milyen is TudatTestben létezni. És érzéki, érző létezőkként fognak oda elmenni, mert mély tapasztalásra akarnak szert tenni az anyagban. És Pete lesz az, aki ezzel majd ellátja őket, aki biztosítja ezt számukra. De nem gondolod, hogy egy bizonyos ponton Pete majd ki akar ebből szállni és azt mondja majd ezeknek az angyaloknak: „*Hé, most már átvehetitek a játszóteret!*” Pete el akar majd onnan távozni és csak egymagában akar majd lélegezni és táncolni egy darabig, ezt követően pedig együtt akar majd lógni néhányotokkal.

Tehát igen, Gaia távozóban van, de vannak, akik abba invesztálnak, hogy Gaia marad. És ők ilyeneket fognak majd mondani: „*Nem, Gaia nem megy sehova. Mi a fenéről szövegel ez a csoport? Miféle szeméttel állnak elő? Először azt mondták, hogy a szellemi vezetőink eltávoztak. Nos, ez egy rakás szar, mert több ezer van belőlük és ha megfizetsz engem, akkor még a nevüket is megmondom neked. És az a csoport azt állítja, hogy a szellemi vezetőitek távoznak, aztán meg azzal állnak elő, hogy fejezd be a meditálást és azt is mondják, hogy csak lélegezz! Szerinted mégis, meg lehet gyógyulni a légzéssel?*” Abszolút, de ők ezt nem teszik. Nem. Ők annyira gyógyulást akarnak - imádják a gyógyulást - hogy mindenkitől azt akarják, hogy továbbra is csak gyógyuljanak. Mindenkit meg akarnak gyógyítani. De egyszer úgyis eljön egy pont, ahol egyszerűen csak nem gyógyulsz tovább. Csak annyit mondasz a múltadra: „*Baszd meg!*” (nevetés) Abszolút! Abszolút!

Tehát igen, Gaia távozóban van. Nincs ebben semmi dráma. Ti veszitek át a Földet és így legyen! Nagyszerű kérdés. Következő?

És számít ez? Könnyekre fakadsz, hogy tudod, Gaia távozóban van?

SHAUMBRA 1: A frászt hozza rám...

LINDA: Nem a következő kérdést akartad?

ADAMUS: Egy pillanat! Ez a frászt hozza rád?

SHAUMBRA 1: Igen, ezt mondtam.

ADAMUS: Ó, halálra ijeszt téged. Miért?

SHAUMBRA 1: Arra törekszem, hogy nagyobb szellemmé váljak vagy tudatos...

ADAMUS: Hagyd abba a törekvést! Nincs több keresés! Nagy szellem vagy.

SHAUMBRA 1: Oké, arra törekszem, hogy tudatára ébredjek annak, hogy egy nagy szellem vagyok és arra a sok millió emberre gondolok, akik ezzel cseppet sem törődnek. És ők jelentik az emberiséget, akiknek szintén gondját kell majd viselniük a Földnek, ahogy Gaia elmegy?

ADAMUS: Abszolút.

SHAUMBRA 1: Na ez az, ami megijeszt engem.

ADAMUS: Jaj, ne - hiszen ez egy csodálatos dolog, mert ők is meg fogják majd tanulni - ahogy már most is teszik - hogy tiszteljék a vizeket, a levegőt, az állatokat. Tudod, lényegében Gaia minél tovább marad, annál kevésbé motiváltak az emberek abban, hogy szembenézzenek a következményekkel. És most itt terjeng ez a dolog a levegőben, hogy „Gaia távozóban van, jobban gondját kellene viselnünk ennek a bolygónak” - de nem fanatikusan, hanem nagyon is szeretetteljesen.

Tudod, hogy mi a fontos ezzel a bolygóval kapcsolatosan? Olyan, mint egy...nem, az emlékmű nem a megfelelő szó erre. Ez egy...ez sem jó szó Cauldre. Olyan, mint egy...nem találja a megfelelő szót. Mint egy szentély. Hiszen a teremtés egészéből minden lény látja ezt, mivel ez volt a fizikai valóság első helyszíne. És *ti* vagytok az elsők, akik ezen keresztül mentetek. Ezért ez egy szentély, egy kegyhely, egy történelmi emlékmű. Egy katedrális. Az Új Energia könyvtára ez itt. Szóval lényegében nagyon is jó, hogy Gaia lehetővé teszi, hogy az emberek felvállalják a felelősséget és hogy mindenki jobban a tudatára ébredjen erre a bolygóra és a hozzá fűződő kapcsolatára. Abszolút.

A következő kérdés az, hogy elhiszed-e azt, hogy képes vagy elfogadni a kapcsolatodat és a felelősségedet a Földért? Érted-e a Földdel való kapcsolatodat?

SHAUMBRA 1: Az Isteni Énem tud erről, de az emberi énem korlátolt.

ADAMUS: Igen, pontosan.

SHAUMBRA 1: És ezért is ijeszt meg ez a dolog.

ADAMUS: És az Isteni Éned nem tud leguggolni, mert még nem járt itt. A te Isteni Éned nem igazán érti ezt az egész dolgot...hiszen egészen ezidáig valahol máshol volt, miközben te itt küzdöttél a fizikai tapasztalásban. De most bejön ide, hogy veled lehessen. Nem nála vannak a válaszok. Meg lennél lepve, hogy az Isteni Éned miket nem tud. Nem azért van itt és nem azért jön be ide, hogy kijavítsa vagy rendbehozza az életedet. Hanem azért jön, hogy veled együtt megtapasztalja az életedet. És nem azért, hogy megadja neked a válaszokat. Hanem azért jön, hogy együtt táncoljon, játsszon veled és hogy érzéki tapasztalásokat élhessen át veled. Az Isteni Éned emberi fogalmakkal mérve nem mondható nagyon okosnak. Nagyon egyszerű. Nagyon elegáns. És nagyon érző, érzéki. De az emberi dolgok kapcsán nem valami okos. Ezért vagy te itt. Jut eszembe, neked kell elmesélned az Isteniségednek az itteni dolgokat.

SHAUMBRA 1: Bajban vagyunk.

LINDA: Mégér ez egy díjat?

ADAMUS: Abszolút. Néhányan pénzt kapnak. És vannak, akik a megtisztelő és elismerésre okot adó Adamus díjat kapják. Köszönöm. Következő kérdés.

SHAUMBRA 2 (férfi): Szeretnék az egyike lenni azoknak, akikkel kicseszél a következő év során. Hogyan kerülhetnék fel erre a rövid listára? (nevetés és némi taps)

ADAMUS: Most azonnal meg kell vesztegetned Lindát.

LINDA: Megtörtént.

ADAMUS: A Bíbor Kör stábjának ki kell találnia a logisztikát és nekik erre minimum - a mindenit! - egy órára van körülbelül szükségük. (nevetés)

LINDA: (nevetve) Ó, milyen kegyes tőled! Holnapra biztosan tudni fogjuk.

ADAMUS: De adj nekik erre két hetet! Igen.

LINDA: Rendben. Köszönöm.

KÉRDÉS SHAUMBRA 3 (egy lány): Ha mi gyerekek vagyunk azok, akik meg fogjuk változtatni ezt a világot, akkor miért nem engedik meg nekünk, hogy részt vehessünk egy-két tanfolyamon? (a közönség tapsol)

ADAMUS: Á! Melyikre szeretnél elmenni?

SHAUMBRA 3: A SES-re. (Szexuális Energia Iskola)

ADAMUS: Igen. Erre a tanfolyamra gondolva - most alkalmazkodni fogok itt az emberi dolgokhoz - talán arra bátorítanálak, hogy létesítsetek egy Szexuális Energia Iskolát azok számára is, akik még nem érték el a hivatalos nagykorúságot. Azt hiszem ezt most diplomatikusan fejeztem ki. Vannak olyan jogi kérdések, amik miatt az emberek aggodalmaskodnak. Igen. De köszönöm, hogy áttörsz ezen. (a közönség tapsol) Köszönöm. És szeretnél eljutni a Szexuális Energia Iskolába?

SHAUMBRA 3: Igen.

ADAMUS: Jó.

LINDA: Itt van az édesanyja is. Szerintem ő adhat neki erre engedélyt.

ADAMUS: Igen.

LULU (anyuka): Nos minden tanfolyamra el akarnak velem jönni és én mindig azt mondom nekik, hogy nem tudom hány éves kortól lehet ezeken a tanfolyamokon részt venni. És folyton ezzel a kérdéssel nyaggatnak.

ADAMUS: Igen, és el kell, hogy mondjam, hogy van a Bíbor Kör, ami az angyali birodalmakban működik. Mi a legtöbb esetben nem avatkozunk bele a Földön tevékenykedő Bíbor Kör munkájába. Vagyis nem mi rángatjuk a drótokat és nem mi mondjuk meg nekik, hogyan működjenek, mivel ez mind a ti tapasztalásotok része. Igen.

LULU: Nos, lenne egy apró kis megjegyzésem.

ADAMUS: Igen.

LULU: Gaia-nak fel lett téve a kérdés, hogy miért is távozik és az is meg lett kérdezve tőle, hogy maradna-e még? Bocs, kissé ideges vagyok.

ADAMUS: Ez rendben van.

LULU: Légzés. (Adamus és ő is egyszerre vesznek egy mély lélegzetet) Á! Oké.

ADAMUS: Látod mennyire a fejedben voltál és most már...á!...igen.

LULU: Mindjárt levitálni fogok. Oké. (nevetés)

ADAMUS: Jó.

LULU: Tehát ez a személy megkérte Gaiat, hogy maradjon még és ne menjen el.

ADAMUS: Igen.

LULU: És utána Gaia feltette neki ezt a kérdést: -Te méész valahová?- A személy erre azt felelte: -Nem tudok róla. - Akkor Gaia újra megkérdezte tőle: -Valamikor majd elmész valahova? - Amire így felelt a személy: -Amikor majd meghalok, akkor magam mögött hagyom a testemet és elmegyek innen. - És erre Gaia azt válaszolta: -Velem is ugyanez a helyzet. Ez az én testem és add meg nekem a fejlődés tiszteletét. - Szóval szerintem nagyon is érthető, hogy megadjuk neki ezt a tiszteletet. Köszönöm.

ADAMUS: Köszönöm. És ezzel eljutunk arra a pontra, hogy amikor bármelyikötök is eltávozik innen, akkor magatokkal fogjátok vinni a TudatTesteteket. Ezért is beszélek nektek a TudatTestről. Tehát amikor majd innen eltávoztok, magatokkal fogjátok vinni a fizikai testetek tulajdonságait és ezalatt nem az elhalt szöveteket értem. Hanem a test tulajdonságait avagy tudatosságát.

A Földre Fénylényként érkeztek ide. Korszakokat éltetek le ebben a fizikai testben, aminek meg volt a maga oka és most már nem fogtok visszatérni....*soha többé* - most egy erős kijelentést tesztek - soha, de soha nem fogtok ahhoz visszatérni, hogy pusztán Fénytest legyetek, mivel beleinvestáltatok, beleadtatok és megválasztottatok több ezer életet itt a Földön azért, hogy megértsétek a fizikai test, a fizikai elme és a szellem integrációját, amikor is mindezek részek összeolvadnak egymással.

Tehát miután elhagyjátok ezt a bolygót, bárhová is távozzatok, vagy amikor felemelkedtek, akkor az angyalok az egész Teremtésben fel fognak benneteket ismerni. Rátok néznek majd és azt mondják: „*Te egy TudatTest vagy. Jártál a Földön. Ott voltál, megtetted. Megengeded magadnak, hogy álmodj, és azzá is válj!*” És ez roppant lényeges: megálmodni és azzá válni. Olyan ez, mintha visszafelé haladnál az időben. Megálmodod azt és utána pedig megtörténik.

Fel fognak titeket ismerni, nem csak az aurátokban lévő színek alapján, hanem azáltal fognak felismerni benneteket - nagyon korlátoltak itt a szavak - szóval az egész, teljes lényed kiterjedtsége, tágassága és nagyszerűsége alapján fognak felismerni. Tudni fogják rólad, hogy egy érző, érzéki spirituális kalóz voltál itt a Földön.

És most emlékezzetek, hogy minden jól van a Teremtés egészében.

És lengyel barátainak azt üzenem: „godbere” Hamarosan ott leszek.

És ez így van.

(Fordította: Telegdi Ildikó - telegdiildi@globonet.hu)

Megjegyzés: Aki úgy érzi, hogy szívesen támogatná anyagilag is a Shoudok fordításainak munkáját, az alábbi bankszámlaszámon megteheti:

Telegdi Ildikó OTP BANK Rt. 11773339-00984762

Minden eddigi és ezt követő felajánlást előre is szívből köszönök: Telegdi Ildikó

(Fordította: Telegdi Ildikó - telegdiildi@globonet.hu)

